

Dziś: Powstańcy otoczyli Irun i San Sebastjan

Dziś 10 stron

Cena numeru 10 gr

Przedwiośnie

Dziennik ilustrowany pismo narodowe i katolickie

Nr. 191

L

Rok 66

Środa, dnia 19 sierpnia 1936

Idziemy ku Polsce narodowej...

DELEGACJE KÓŁ STR. NAR. ZE SZTANDARAMI PODCZAS UROCZYSTOŚCI S. N. W ŁODZI, W 16 ROCZNICĘ „CUDU NAD WISŁĄ“

Kto w rocznicę zwycięstwa oręza polskiego nad armją bolszewicką przyglądał się blisko pochodom narodowym kroczącym przez ulice miast polskich, pochodom tego składowi społecznemu, temu narzucała się wręcz myśl, że kroczy szeregami temi zwartemi Polska pracująca i czasami — głodująca.

W pochodach szedł człowiek t. zw. „średni“ i „mały“, szedł człowiek „szary“, pracujący w pocie czoła lub bezrobotny, a do pracy wzdychający. Poza może tuzinem osób lepiej sytuowanych

i kilku tuzinami inteligentów, zresztą wskutek bojkotu z góry ciężko walczących o byt, szeregi narodowe reprezentowały wszędzie szerokie, najszersze warstwy społeczeństwa.

Najjaskrawsze przeciwieństwo zespołów, zebrań, obchodów „sanacyjnych“, gdzie widzi się prawie wyłącznie osobistości na dobrych, a w każdym razie na stałych stanowiskach, sfery cieszące się poparciem, ludzi całkiem sytych i dobrze ubranych. Z tej sytości rodzi się ich „współpraca“.

U narodowców ze znoju, z biedy,

często mimo głodu, tryska entuzjazm, najbardziej bezinteresowne oddanie się sprawie narodowej. Niechby się jej sprzeniewierzyli, a wypłyną na wierzch; ale oni wolą z głębokiego przekonania, z nakazu sumienia płynąć pod prąd, narażać się, cierpieć niedostatek i szykany, byleby dłonią swą chudą, ale twardą i krępką wysoko dzierżyć sztandar idei narodowej i wieść swoich ku państwu, zbudowanemu na podstawach narodowych, na żywiole rdzennie polskim.

Na zjazdy Stronnictwa Narodowego jedni szli, inni jechali rowerami, zno-

wuż inni wozami drabiu. astemi po kilkadziesiąt kilometrów; nie spali, ledwie co w usta włożyli; potem godzinne pocioły, nabożeństwo i kilka godzin zebrania na placach i boiskach, a mimo wszystko zapał i entuzjazm, do jakiego zdolny jest tylko gorący patriotyzm, mający swe źródło w idealizmie narodowym.

Oto — żywe siły narodu polskiego, te od ciężkiej pracy i znoju codziennego i te, — czasami głodujące, a gotowe za Polskę oddać życia.

I doczekają się Polski narodowej...

Polska pod narodowymi sztandarami

W pamiętną rocznicę „Cudu nad Wisłą“ odbyło się w kraju 12 wielkich zjazdów oraz 50 zgromadzeń narodowych. Blisko milion członków i sympatyków Stronnictwa Narodowego gotowych do walki z komuną — Czego domagają się rezolucje zjazdu

W 16 rocznicę „Cudu nad Wisłą“ cały naród zjednoczył się w manifestacyjnym żywiołowym obchodzie zwycięstwa oręza polskiego nad czerwoną falą ze wschodu.

Z inicjatywy Stronnictwa Narodowego odbyło się w całym kraju 12 wielkich zjazdów oraz blisko 50 zgromadzeń powiatowych, na których Obóz Narodowy wykazał swą żywotność i siłę, oraz zdecydowane dążenie do oparcia ustroju Polski na zasadach narodowych, z zupełnym wytypowaniem wpływów żydowsko-komunistycznych.

Pół miliona zorganizowanych członków i drugie tyle sympatyków Stronnictwa Narodowego, skupionych na wielkich zebraniach, stwierdził, że na próby wywołania rewolucji komunistycznej odpowie rewolucją narodową.

Po raz pierwszy od pamiętnego „Cudu nad Wisłą“ naród polski zaprezentował swą jedność i zdecydowaną wolę zaprowadzenia rządów narodu polskiego w państwie polskim.

Manifestacje w Warszawie, Poznaniu, Radziminie pod Warszawą, w Radomiu, Częstochowie, Ostrołęce, Lwowie, Białymstoku, Włocławku i innych miejscowościach pokazały, że jedyną realną siłą polityczną w Polsce jest Stronnictwo Narodowe. W świetle sobotnich manifestacyj jasnym stało, że dzień narodowego zwycięstwa jest bliższy, niż się nam wydaje i że miecz Chrobrego w ręku polskiego chłopca i robotnika wywalczy Polskę narodową i katolicką, Polskę Wielką.

W dalszym ciągu podajemy sprawozdania naszych korespondentów o przebiegu uroczystości narodowych w kraju.

Członkinie Str. Nar. w strojach ludowych podczas niedzielnych uroczystości w Łodzi

W narodowym Włocławku

Włocławek, 17. 8. Narodowy Włocławek święcił rocznicę „Cudu nad Wisłą“ manifestacyjnym zebraniem, zorganizowanym przez Stronnictwo Narodowe. Przemówienia wygłosili prezes A. Michałowski, red. Starczewski oraz prezes prof. Pytko. Mówcy, przedstawiając niebezpieczeństwo fali komunistycznej, podkreślali konieczność skupienia się wszystkich żywotnych w Obozie Narodowym, który jedynie jest zdolny przeciwstawić się anarchizującemu zapędowi. Po zebraniu delegacja złożyła wieniec pod pomnikiem poległych w r. 1920.

Sztandary narodowe w Białymstoku

Białystok, 17. 8. W obchodzie, zorganizowanym przez Stronnictwo Narodowe, brało udział 3000 osób. Po defiladzie uczestnicy obchodu wzięli udział w publicznym zebraniu, uzgodnionym przez Stronnictwo Narodowe. Przemówienia wygłosili ks. prezes Ostrowski, red. J. Giertych i kierownik Kejna. Po zebraniu zgromadzeni żywiołowo manifestowali na cześć Wielkiej Polski, Armji Narodowej, Obozu Narodowego, Romana Dmowskiego, oraz na rzecz polskiego Gdańska.

W grodzie Orłąt lwowskich

Lwów, 17. 8. Gród Orłąt lwowskich manifestacyjnie święcił 16 rocznicę „Cudu nad Wisłą“. Po mszy św., którą odprawił ks. arcybiskup Twardowski, uczestnicy nabożeństwa udali się w pochódzie na plac przy Teatrze Wielkim, gdzie odbyło się przy udziale przeszło 15 tysięcy osób zgromadzenie z przemówieniami prof. St. Głabińskiego, red. Stefana Sachy, mgr. Macielińskiego. Publiczność manifestowała na cześć Obozu Narodowego.

15 sierpnia w Kielcach

Kielce, 17. 8. — W dniu 15 sierpnia r. b. w Kielcach odbyły się 3 odrębne obchody święta narodowego „Cudu nad Wisłą“. Stronnictwo Narodowe czcilo w tym dniu święto Królowej Korony Polskiej, która swą mocą Boską przyczyniła się do zwycięstwa w 1920 roku, nazwanego „Cudem nad Wisłą“. Nabożeństwo w Katedrze, a następnie uroczysta akademja w lokalu Stronnictwa dały głęboki i serdeczny wyraz holdu i pietyzmu dla doniosłości tej chwili dziejowej.

Drugi oficjalny obchód zorganizowały sfery również oficjalne, tj. urzędnicze i organizacje prorządowe. Nabożeństwo odbyło się w kościele garnizonowym, skąd wyruszył pochód na plac Wolności, zakończony przemówieniem adw. Chęcińskiego, „sanacyjnego“ radnego m. Kielc. Obchód ten

nie wzbudził większego zainteresowania.

Nowością dla Kiele było wystąpienie z odrębnym obchodem ludowców, którzy przybyli przeważnie z gmin Dąbrowy i Bielina i zgromadzili się do wysłuchania nabożeństwa w kościele św. Wojciecha. Po sumie do ludowców

wiejskich przyłączyli się kieleccy P. P. S. i Żydzi, wspólnie uformowali pochód i na czele z banderą konną przeszli ulicami miasta, zatrzymując się na placu koło starostwa. W czasie pochodu padały okrzyki: „Niech żyje Witos“ — „Niech żyje rząd robotniczo-chłopski!“. Na placu przemawiali Ja-

nuchta z Dąbrowy i Michalski z Bielina, piętnując rządy „sanacyjne“, lecz również mocno wypowiadali się przeciwko walce z Żydami. Pod koniec pochodu od starostwa przeszedł na Stary Rynek, gdzie złożono wieńce na grobie Nieznanego Żołnierza i tutaj pochód rozwiązano.

Z UROCZYŚCÍ STRONNICTWA NARODOWEGO W ŁÓDZI, W 16 ROCZNICĘ „CUDU NAD WISŁĄ“

Manifestacja narodowego Kalisza

„Domagamy się silnych rządów narodowych i protestujemy przeciwko uszczuplaniu praw polskich w Gdańsku“

Kalisz, 15 8. Stronnictwo Narodowe w Kaliszu rocznicę „Cudu nad Wisłą“ święciło w ramach ogólnego obchodu obywatelskiego, ponadto program tego święta uzupełniało.

W przeddzień rocznicy dnia 14 bm. odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele OO. Franciszkanów za poległych żołnierzy. Dnia 15. bm. na placu zbiórki przy kościele św. Józefa stanęła setka członków S. N. ze sztandarem, a po ukończeniu nabożeństwa przy dźwiękach hymnu państwowego zastępca prezesa kol. E. Sierakowski i reprezentant młodych kol. Kardoliński złożyli wieńce o szarfach narodowych na stopniach pomnika poległych żołnierzy polskich. Na szarfach widniał złoty napis: „Obróćcom Ojczyzny — Stronnictwo Narodowe“.

Po nabożeństwie ta sama setka członków z zarządem S. N. wzięła udział w ogólnej defiladzie wojska, przysposobienia wojskowego i organizacji społecznych. Po defiladzie w sali kinoteatru „Stylowy“ odbyło się imponujące **Zgromadzenie Stronnictwa Narodowego**. Duża sala kinoteatru wypełniła się publicznością po brzegi. Reprezentowane były na sali wszystkie warstwy społeczne i zawody. Na scenie ustawił się poczet młodych ze sztandarem.

O godz. 12,30 zast. kierownika miejscowego zarządu Str. N. kol. insp. W. Sierakowski utworzył zgromadzenie powołując na przewodniczącego prezesa okręg. S. N. b. posła Chrystowskiego, co zgromadzenie zaakceptowało oklaskami.

P. Chrystowski, obejmując przewodnictwo, zaprasza do honorowego prezydium pp. Okupskiego, Wągrowskiego, Rymarowicza, Dobrzańskiego, Adamczewskiego i Łęgowskiego.

W zagajeniu podkreśla przewodniczący analogię dwóch dat r. 1920 i 1936. Tam chodziło o odparcie zbrojnego najazdu bolszewickiego z zewnątrz, — obecnie chodzi o zniszczenie wewnętrznej propagandy komunistycznej. Wtedy i dziś — żydowska ręka kieruje inwazją. Na dowód przytacza wyjątki z prasy komunistycznej, która za największą zaporę w organizowaniu przewrotu uważa ideę narodową i Stronnictwo Narodowe. Walkę z antysemityzmem czyli obronę zagrożonego żydostwa — uważają sami komuniści w Polsce za główne zadanie, służą zatem żydostwu zubożonemu, a nie wyzyskiwanej klasie pracującej.

Po tem zagajeniu udziela przewodniczący głosu p. Sierakowskiemu, który w blisko godzinnym przemówieniu przedstawił zwycięstwo pod Warszawą w r. 1920 jako skutek zbrojowego wysiłku i entuzjazmu całego narodu, jego przywiązania do ojczyzny i wiary przodków — wbrew paraliżowaniu naszej obrony przez żydostwo, Ukraińców, Niemców i międzynarodową masonerię.

Mówca wyraża, iż ta sama siła uczucia narodowego i religijnego, która z chwilowo rozbitego narodu wytworzyła w r. 1920 zwarty blok granitowy, o który rozbił się najazd bolszewicki, — i dziś rozprawi się zwycięsko — z wrogiem wewnętrznym. W narodzie polskim, w jego odwiecznej kulturze tkwią niespożyte siły, których **niedostrzega się nieraz w codzien-**

nym życiu szarem — ale niech huragan dziejowy zagrozi naszym najgłębszym ideałom — a naród powstaje jak posąg z jednej bryły. — Cytuje słowa Mickiewicza: „**że naród nasz, jak lawa — zwierze brudne i plugawa, lecz wewnętrznego ognia — sto lat nie wyziębi!**“

Tej wewnętrznej siły żywotnej narodu niewolno bagatelizować, a przede wszystkim nie wolno jej dławić przez rządy komisaryczne w samorządach, policyjne represje, etatyzmy i okrojenie praw wyborczych. — Naród polski we wszystkich warstwach — przestał być niemowlęciem. — Naród, który zdobył się na wielki czyn w r. 1920 — zasługuje na pełne zaufanie i pełne samostanowienie o sobie.

Trzeba się tylko otrząść z nieproszonej kurateli obcych międzynarodówek, a przede wszystkim odseparować się od wpływów żydostwa, które nad naszymi głowami usiłuje rozniecić pożar rewolucji komunistycznej

W związku z wygłoszonym referatem przedłożył p. Sierakowski dłuższą rezolucję do uchwalenia, którą zebrani przyjęli gromkimi oklaskami.

Rezolucja podnosząc doniosłość czynu zbrojnego w r. 1920 podkreśla, że niebezpieczeństwo spisku żydowsko-

komunistycznego istnieje nadal i grozi nie najazdem lecz przewrotem naszej Ojczyźnie i innym narodom europejskim, zwłaszcza tym, które nie potrafiły dotąd ustanowić w swych państwach silnych rządów narodowych. Zwycięstwo żywiołów anarchizmo-komunistycznych leży przede wszystkim w interesie Żydów, zagrożonych wzrastającą z dnia na dzień falą ruchów narodowych.

Rezolucja zwraca dalej uwagę na zakusy odepchnięcia Polski od morza i odebrania jej ujścia Wisły. Protestuje przeciw uszczuplaniu naszych praw politycznych i gospodarczych na terenie wolnego miasta Gdańska.

„Stronnictwo Narodowe podjęło obowiązek bezwzględnej walki z grożącym Polsce atakiem zewnętrznym i wewnętrznym i w dzisiejszej poważnej chwili **wzywa wszystkich Polaków, rozumiejących nasze cele do skupienia się w szeregach Stronnictwa, bądź poparcia naszej akcji, która musi się zakończyć — zwycięstwem.**“

Okrzykiem na cześć Rzeczypospolitej, Obozu Wielkiej Polski i Romana Dmowskiego duchowego wodza narodu oraz odśpiewaniem Hymnu młodych — zakończono tę poważną demonstrację narodową — w 16 rocznicę „Cudu nad Wisłą“.

Kolo S. N. ze Smardzewic podczas uroczystości niedzielnych w Łodzi

Wielka manifestacja w Grudziądzu

Odwolanie uroczystości, organizowanej przez „sanacyjny“ Komitet Obywatelski

Grudziądz, 17. 8. W rocznicę „Cudu nad Wisłą“ zebrały się mimo niepewnej pogody liczne szeregi członków Stronnictwa Narodowego. Po wysłuchaniu mszy św. i kazania, wygłoszonego przez ks. prob. Klundera w kościele św. Krzyża, wyruszył pochód o godz. 12,35 ulicą Chelmińską. Gdy manifestanci napotkali na ul. Toruńskiej przechodzące oddziały wojska, wznosili liczne okrzyki „Niech żyje Armia Narodowa“.

W pochodzie, w którym brało udział co najmniej 500 narodowców, niesiono liczne transparenty, zawierające hasła programowe Stronnictwa Narodowego, jak: „Polska dla Polaków“,

„Gdańsk musi być polski“, „Precz z pasorzytami żydowskimi“ itd.

Napisy te były przez przechodniów pilnie odczytywane. Po dotarciu pochodu do Głównego Rynku utworzono czworobok, a zarząd Stronnictwa Narodowego w osobach prezesa dr. Maja, adwokata Sergota i aplikanta adwokackiego mgr. Sielskiego, złożył przy dźwiękach hymnu narodowego wieńce przed pomnikiem Żołnierza Polskiego na cześć bohaterów poległych w roku 1920.

Po odśpiewaniu „Roty“ wyruszył pochód, wywołujący wśród przechodniów podziw swą liczebnością i karnością, dalszymi ulicami miasta do sali

„pod Złotym Lwem“, gdzie odbyło się publiczne zebranie w przepelnionej sali.

Po odśpiewaniu Hymnu Młodych uczył dr. Maj pamięć poległych we walce z bolszewikami. Następnie wygłoszony został okolicznościowy wiersz, a adwokat Sergot w doskonale ujętym referacie wskazał na konieczność walki z komunizmem, który zapomocą różnych środków dąży do opanowania również Polski. Sprawę Gdańska omówił dr. Maj, a zebrani hucznie oklaskami przyjęli jednogłośnie odczytaną przez mgr. Sielskiego rezolucję w powyższych sprawach. Okrzykami na cześć obozu narodowego i Romana Dmowskiego zakończono to imponujące zebranie o godz. 15 odśpiewaniem „Pieśni Bojowej“.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że „sanatorzy“ odwołali całkowicie uroczystość w dniu 15 bm., powołując się na niepewną pogodę. Natomiast manifestacje, urządzone przez Zjednoczenie Narodowe, w skład którego wchodziłi Hallerczycy, Ludowcy, Enperowcy i Chadece oraz Związek Młodzieży Pracującej „Jedność“, mimo wielkich wysiłków oraz mimo przybrania koloru ochronnego pod firmą narodową, zawiodły.

W pochodzie brało udział najwyżej 200 osób, a podczas przemówień w „Tivoli“ część manifestantów opuściła salę. P. Witold Kulerski w swem przemówieniu z żalem podkreślił niedopisanie wsi, mimo bardzo wyjątkowej agitacji.

Dzień 15 sierpnia b. r. wykazał niewątpliwie siłę Stronnictwa Narodowego, potwierdzając fakt, że partje, wchodzące w skład „Zjednoczenia Narodowego“, pozbawione są w mieście naszym poważniejszych wpływów.

Fragment pochodu Stron. Nar. w Tczewie w 16 rocznicę „Cudu nad Wisłą“

Imponująca manifestacja na Jasnej Górze

Częstochowa, 17. 8. Obchód rocznicy „Cudu nad Wisłą“, zorganizowany przez Stronnictwo Narodowe, wypadł imponująco. Obchód rozpoczął się przemarszem na nabożeństwo na Jasną Górę, w czasie którego kazanie wygłosił ks. biskup Kubina.

Po nabożeństwie odbyła się dekoracja kilkudziesięciu zasłużonych członków Stronnictwa Narodowego, poczem odbyła się defilada przed władzami organizacyj na placu Pierackiego. W czasie defilady narodowa Częstochowa entuzjastycznie manifestowała na rzecz Stronnictwa Narodowego.

Z kolei na placu Kilińskiego odbyło się publiczne zgromadzenie z przemówieniami delegata z Warszawy, inż. Walińskiego z Radomska oraz gospodarza ze wsi Kraszewice. Uchwaleniem rezolucji i odśpiewaniem „Hymnu Młodych“ zakończono uroczystość obchodu rocznicy „Cudu nad Wisłą“.

Manifestacja w Ostrołęce

Ostrołęka, 17. 8. W dniu 15 sierpnia odbył się w Ostrołęce zjazd S. N. z powiatów: ostrołęckiego, łomżyńskiego i makowskiego. Uroczystości rozpoczęły się przemarszem na pola bitwy z r. 1831, gdzie pod pomnikiem poległych przemówił prof. W. Staniszkis. Po złożeniu wieńców, pochód ruszył na nabożeństwo.

Z kolei odbyła się defilada, po której na placu 3 Maja przemawiał prof. Staniszkis i dr. Psarski. Uczestnicy manifestacji w liczbie około 11 tysięcy uchwalili na zakończenie obchodu depeszę do Romana Dmowskiego i bisk. Łukomskiego.

Manifestacja narodowa na Śląsku

Rybnik, 17. 8. Obchód 16 rocznicy „Cudu nad Wisłą“ urządził komitet organizacyjny, wyłoniony przez Obóz Wszechpolski. Uczestnicy uroczystości przemarszerowali w pochodzie na mszę św., po której delegaci zarządu miejscowego oddziału Obozu Wszechpolskiego złożyli na grobach poległych powstańców śląskich wieńce z szarfami o barwach narodo-

Jak manifestował Lublin

O pracę dla bezrobotnych na wsi i w mieście

Lublin, 17. 8. W obchodzie 16 rocznicy „Cudu nad Wisłą” brał udział cały naródowy Lublin. Stronnictwo Narodowe urządziło zgromadzenie, na którym przemawiali: dr. Majewski, red. J. Bajkowski z Warszawy, red. Morzycki, mjr. Bardzik, Jan Kurek i St. Kołtyś.

Po przemówieniach uchwalono rezolucję, w której m. in. powiedziano: „Żądamy przeprowadzenia energicznej akcji w kierunku dania pracy masom bezrobotnych w mieście i na wsi; bezrobocie, głód i nędza sprzyjają komunistycznej akcji wywrotowej.

„Żądamy rozwiązania kwestji żydowskiej przez odżyczenie urzędów, handlu, rzemiosła i wolnych zawodów, oraz przez wszczęcie odpowiedniej akcji międzynarodowej celem wysiedlenia Żydów z Polski...”

„Ze względu na ogólną sytuację międzynarodową, na groźbę z zewnątrz niebezpieczeństwa, a zwłaszcza na zagrożenie Gdańska, żądamy przeprowadzenia energicznych zbrojeń i dania naszej armji wszystkich środków, odpowiadających wymogom nowoczesnej wojny.”

Imponująca manifestacja w Więcborku

połączona z zjazdem powiatowym Stronnictwa Narodowego

Więcbork, 17. 8. — Z zarządzenia władz okręgowych S. N. w Toruniu odbył się w święto Wniebowzięcia M. B. drugi zjazd pow. S. N. w Więcborku.

Do pięknie udekorowanego miasta ściągnęły niezliczone tłumy członków S. N. Zbiórka odbyła się na boisku miejskim o godz. 9 rano. Raport odebrał wiceprezes S. N. na pow. Sepólno p. Urbański poczem przy dźwiękach doborowej orkiestry p. Hermana ruszył pochód do kościoła parafialnego na mszę świętą, którą celebrował ks. dziekan Wilmowski. Do łez wzruszające kazanie wygłosił ks. wik. Średzki. Odszpiewaniem „Te Deum” i „Boże coś Polskę” zakończono uroczystość kościelną.

Po nabożeństwie uformował się piękny pochód który przeszedł ulicami naszego miasta, na Rynek, gdzie odbyła się defilada przed władzami stronnictwa z ks. pułk. Grabowskim na czele. Do defilady karne szeregi prowadził sekretarz S. N. p. Jan Szlachetka. Po defiladzie odbyło się publiczne zgromadzenie w Ryнку, które zagał w. prez. p. Urbański. Przemówienia wygłosili: p. Urbański o rocznicy „Cudu nad Wisłą”, prezes pow. S. N. ks. pułk. Grabowski o sprawie Gdańska polskiego, p. Przytarski, stud. U. P. o cudzie nad Wisłą, jako zwycięstwo narodu polskiego nad komuną, wreszcie p. Skierawski, ref. pow. S. N. wygłosił krótkie okolicznościowe przemówienie i odczytał rezolucję treści następującej:

„Członkowie S. N. jak i cały naród polski, świadomi swej odpowiedzialności za losy Ojczyzny, nie pozwolą na uszczuplenie praw polskich w Gdańsku, przeciwnie dążyć będą stanowczo do pełnego posiadania ujścia Wisły i rozszerzenia naszych dotychczasowych uprawnień politycznych i gospodarczych w Gdańsku.

„Niebezpieczeństwo żydowsko-komunistyczne, dzięki zwycięstwu polskiego oręża w roku 1920 zahamowane, wzmogło się w ostatnim czasie i tylko obóz narodowy i silne rządy narodowe zdołają to niebezpieczeństwo ostatecznie zlikwidować.”

Nakoniec zgromadzenia odśpiewano „Hymn Młodych” i „Rotę”. Po przemówieniach wznoszono okrzyki

na cześć armji narodowej, polskiego Gdańska, na cześć ruchu narodowego i jego wodza Dmowskiego.

Powszechną uwagę zwracał pięknie zmontowany transparent wyobrażający Pomorze, Gdańsk i zrabowane przez Niemcy nasze dawne polskie ziemie. Transparent ten umocowany był na wozie i obwożony podczas pochodu po mieście.

Po zgromadzeniu publicznem ruszył pochód do strzelnicy Bractwa Kurkowego, gdzie rozwiązał się.

Zjazd pow. w Więcborku wykazał najlepiej, że na nic zdadzą się wszelkie konspiracje niemieckie czy to w sprawie Gdańska czy Pomorza, gdyż naród polski stoi zwarciem ramię przy ramieniu i nie pozwoli na oddanie odwiecznej polskiej ziemi. Nadmienić wypada, że mimo ulewnej deszczu, stanęły wszystkie koła z powiatu, reprezentowane niezwykle licznie. (ner)

Z naszego stanowiska Łgarstwo

Z wielkiem zainteresowaniem wyczekiwali wszyscy relacji z obchodów ku uczczeniu rocznicy sierpniowej. Gdyby kto jednak chciał wytworzyć sobie właściwy obraz z doniesień, ogłoszonych w prasie „sanacyjnej” — doznałby fatalnego zawodu. Takie dzisiaj są czasy, że np. trudno byłoby przedstawić właściwy przebieg zajścia w Wierchostawicach. Będziemy go mogli odtworzyć dopiero podczas rozprawy sądowej. Wypadki np. w Wyszynie uwydatniają się dopiero teraz, po rozprawie sądowej. Tak samo trudno byłoby polemizować z zestawieniami na temat liczby uczestników. W takim np. Radzyminie nikt nie obliczał osób, które brały udział w uroczystości. Zestawienia, poczynione przez wydział organizacyjny Stronnictwa Narodowego, nie przekonują np. przedstawiciela półoficjalnej „Iskry”, organu Związku Legionistów.

Pozostawmy cyfry na uboczu. Ale weźmy fakty niechybne. W prasie inspirowanej pojawił się komunikat „Iskry”, w którym czytamy m. i.:

— „Uroczystości zakończono we wczesnych godzinach popołudniowych bez wyczerpania zamierzonego programu. Charakterystyczne pozatem, iż żaden z czołowych przywódców Stronnictwa Narodowego nie zjawił się w Radzyminie.

Cóż za klasyczny objaw łgarstwa! W Radzyminie na zebraniu przemawiali prezes zarządu głównego J. Bartoszewicz i wiceprezes zarządu głównego T. Bielecki; defiladę przyjmowali: dwaj wymienieni członkowie przydzium Stronnictwa oraz sprawujący obowiązki prezesa zarządu okręgowego (który organizował zjazd) H. Wąsowicz, oraz b. poseł a członek zarządu głównego Z. Berezowski.

Zacytowaliśmy tylko jeden szczegół. Jest on tak charakterystyczny, że świadczyć może o prawdziwości innych relacji.

A teraz zastanówmy się: Jeżeli na takich lub podobnych relacjach opierają swe poglądy i opinie oficjalni i odpowiedzialni kierownicy władz?...

Adw. Kowalski odbiera od chorążego przysięgę na nowopowświęcony sztandar.

wych. Po złożeniu wieńca, zgromadzeni udali się w pochodzie do „Hotelu Polskiego”, gdzie odbyła się akademja.

W obchodzie rocznicy zwycięstwa zorganizowanego narodu nad naporem bolszewizmu uczestniczył cały naródowy Rybnik, dokumentując solidarność z całym społeczeństwem polskim, zszeregowanym w Obozie Narodowym. Sobotnia manifestacja stwierdziła, że Obóz Wszechpolski na Śląsku rośnie w siłę, skupiając w swych kadrach ramię przy ramieniu chłopca, robotnika i inteligenta.

Egzamin narodowego Koła

Koło, 17. 8. Na zjazd wojewódzki Stronnictwa Narodowego w Łodzi w dniu 15 sierpnia wyjechało z Koła ok. 800 członków z poszczególnych placówek Stronnictwa Narodowego w pow. kolskim. Większość członków udała się na zjazd wozami drabiniastymi. Delegacje z pow. kolskiego prowadził prezes powiatowy S. N. Mieczysław Rutkowski. Brały także w uroczystości udział delegacje z pięciu powiatami i poczet ze sztandarem powiatowym S. N. Powiat kolski zdał swój egzamin organizacyjny.

Dalsze manifestacje

Warszawa. (Tel. wł.) W uzupełnieniu dotychczasowych doniesień o manifestacjach Stronnictwa Narodowego należy wspomnieć, że w Radzyminie Podlaskim, niezależnie od ludowców, odbyły się manifestacje Stronnictwa Narodowego. W pochodzie brały udział również oddziały rowerzystów. Pochód ruszył do sali teatru, gdzie odbyło się zebranie przy udziale około 3 tys. osób. Przemawiali Seweryn Czetwertyński i mecenas Stypułkowski.

W Leśnej w pow. białskim, na Podlasiu odbyło się zebranie przy udziale kilku tysięcy osób, na którym przemawiali Kułczewski i Tadeusz Wróbel. Niewielka grupa ludowców zamierzała zamącić powagę obchodu, ale próby dywersji zostały w porę udaremnione.

Na Podhalu odbyło się kilka zebrań m. in. w Żywcu, w Białej, Kętach, Oświęcimie, Makowie i Cieszynie.

W Żywcu przemarszerował przez ulicę miasta pochód liczący przeszło 2 tysiące osób narodowców. W Ostrołęce uczestniczyło 11 tysięcy. Uformowano pochód na pole bitwy, gdzie złożono po krótkim przemówieniu prof. Staniszkisa wieńiec. Po nabożeństwie w kościele poklasztornym, gdzie wygłoszono dwa kazania pochód przemarszerował na ulicę 3-go Maja, gdzie z balkonu wygłosili przemówienia dr. Psarski, oraz prof. Staniszkis. Wyślano depesze do prezesa Dmowskiego i ks. biskupa Łukomskiego.

Skonfiskowana rezolucja

Warszawa, 17. 8. Część rezolucji, uchwalonej w 10-tą rocznicę „Cudu nad Wisłą” na polach Radzymina, uległa konfiskacie.

Karne szeregi narodowców w Tezewie podczas uroczystości Str. Nar. w 16 rocznicę „Cudu nad Wisłą”

Z wędrowek „Oredownnika” po kraju

Czerwona robota pod zielonemi sztandarami

Co się dzieje na Zamojszczyźnie

„Od własnego korespondenta „Oredownnika”

Zamość, w sierpniu Zamojszczyzna, stykając się z ziemiami kresowymi i sama już stanowiąc terytorjum z pewnymi nalotami elementu ruskiego na wsiach, stanowi ciekawe pole do obserwacji społeczno-politycznej.

Okręg ten, leżący w województwie lubelskim, przechodził w pierwszych latach wskrzeszonej państwowości leninowską „dzieciną chorobę lewicowości”. Radykalizm chłopski z biegiem czasu bladł, jednak ostatnio rozwydrzony żydokomunistyczny „front ludowy” usiłuje nanowo podnieść głowę.

Do mas chłopskich, ludowych żydokomuna idzie jod zielonemi sztandarami...

..., czyli stawiając kropki nad „i”, wyzyskuje naiwność polityczną Stronnictwa Ludowego i organizacji t. zw. ludowych, by szerzyć pod tym płaszczykiem perfidną ideologję walk klasowych.

Przykładów w ostatnich tygodniach dostarcza Zamojszczyzna pod tym względem wbród.

W Zielone Świątki Stronnictwo Ludowe miało urządzić w Zamościu swoje „święto” partyjne. Ponieważ starsi, poważni działacze ludowi spostrzegli się, iż „święto” to będzie wyzyskane przez żywioly komunistyczne, przeto postarali się o odwołanie obchodu. Mimo to skonfiskowane czynniki wywołały utarczki z policj. Mało te-

go. Komuniści ci napadli na rezerwistów, którzy tego dnia odbywali swoje zawody sportowe i kilku z nich pobili.

Podczas tej, jak i wielu innych demonstracji komunistycznych w Zamościu, zupełnie wyraźnie rzuca się w oczy udział Żydów w tych wystąpieniach, którzy wydatnie pomagają swym towarzyszom i obrońcom, przeważnie obalamucyom chłopom ruskim, bądź też poprostu nieświadomym jeszcze narodowo chłopom.

Wracający pod zielonemi sztandarami z obchodu „ludowego” skomunizowani chłopci pobili żonę nauczyciela z Joznowki za to, że nie skłoniła głowy przed ich sztandarem...

Ciż uczestnicy pochodu w teje Joannówce wyśmiewali się z nabożeństwa. No, tym razem nie uszło im to na sucho, bo wierząca ludność sprawiła im tegie lanie...

Kiedy w końcu lipca b. r. we wsi Hajowniki policja chciała aresztować podejrzanego o kradzież, ludność wiejska zajęła tak wrogię wobec policji stanowisko, że dopiero specjalna ekspedycja z udziałem prokuratora i wicestarosty w dwa dni później spełniła swą czynność.

Elementy komunistyczne w swych wystąpieniach odznaczają się dobrą techniką organizacyjną, co wskazuje na ich pochodzenie... Komuna nie waha się terroryzować ludności o patriotycznym, narodowym usposobieniu.

Podczas obchodu „święta” ludowego w Komarowie, pow. tomaszowskiego, rzekomo ludowa straż porządkowa miała kosy osadzone na sztorc.

Do tamtejszych zwyczajów — jak się dowiedzieliśmy — należy noszenie młotków w kieszeniach...

Do jednych ze środków propagandy komunistycznej należą „zabawy” wiejskie, formalnie urządzone np. przez „Wici” —, w praktyce jednak często niczem nie ustępujące masówkom komunistycznym, czy też innym „akademjom proletariackim” z bogatym repertuarem „klasowych” mądrości i śpiewem „Międzynarodówki”. Nawiasem zaznaczyć trzeba, iż owym czerwonym „ludowcom” lepiej się „kalkuluje” urządzać zabawy bez zezwolenia władz administracyjnych.

Jakto? — zapytacie. Bardzo prosty rachunek: opłaty od podania na zezwolenie itp. wynoszą minimum 10—15 zł, a tymczasem mandat karny 4 zł lub kilka złotych... Ot chyłość...

Możnaby z terenu Zamojszczyzny mnożyć wiele jeszcze przykładów czerwonej roboty pod zieloną sztandarami, ale starczą i te wymowne fakty.

Naturalnie na załew i propagandę czerwonej ideologii można dać odpowiedź tylko porwijającą masy **polską ideą narodową**.

Charakterystyka stosunków w Zamojszczyźnie ma znaczenie nie tylko lokalne, a można zaryzykować twierdzenie, iż w wielu miejscowościach kraju pod zielonymi sztandarami ukrywa się poprostu ordynarna czerwona robota żydo-komuny.

Jeśli zielone sztandary nie opamiętają się i na czas nie zawrócą z karkołomnej drogi, podzielią smutny los żydo-komuny: zostaną zmiażdżone przez Obóz Narodowy! STEN

Na uboczu

„Występna” działalność „endeków”

Czego tylko ci perfidni „endecy” nie wymyślą ku utraپieniu nieszczęśliwego „narodu wybranego”!

Oto na łamach żydowsko-komunistycznego „Głosu Porannego”, wychodzącego w Łodzi, czytamy taki alarmujący trzyszpaltowy tytuł:

„ZNÓW ZAJŚCIA W PRZYTYKU”

Podtytuł jest jeszcze bardziej przerażający:

„Agitatorzy endeccy rozpowszechniają motywy wyroku sądu okręgowego”

To już przechodzi wszelkie granice! Ta nowa zbrodnia „endeków” musi być przykładnie ukarana. Rzecz jasna, że w Przytyku zapanowała panika. I rzeczywiście czytamy dalej:

„Donoszą, że ludność znów przeżywać zaczyna

dni grozy i obaw

w związku ze wzmożoną agitacją bojkotową endeków i wzmocnionym terorem z ich strony...

Agitatorzy endeccy rozpowszechniają ostatnio ogłoszone motywy wyroku sądowego w sprawie przytyckiej i w dalszym ciągu podżegają przeciw żydom.”

Ta „endeczka” perfidja nie ma sobie równej w dziejach świata — posunęła się tak daleko, żeby się odważyć na kolportowanie wyroku sądu!... Co na to władze? Rzecz jasna, że kara musi być przykładna — conajmniej każdego „endeka”, przylapanego z odbitką motywów wyroku sądowego, należy natychmiast wysłać do Berezyl! A najlepiej byłoby poprostu rozstrzeliwać w trybie uproszczonym. Wogóle „endecy” zbyt wiele sobie pozwalają, ale taki chuligański wyczyn przepelnili miarę cierpliwości — wyroki sądu rozpowszechniać? Coś okropnego!

Oto doczekaliśmy się wreszcie wypadku, że żydostwo zupełnie niedwuznacznie głosi, że rozpowszechnianie wyroków Polskich Sądów jest karygodne...

Co będzie dalej? m-t.

Tak się traktuje robotników...

Znamienny obrazek z Górnego Śląska

Katowice, 17. 8. Przed niedawnym czasem na Śląsku wielkie poruszenie wywołała sprawa Polskiego „Przemysłu Wyrobów Drzewnych” w Lublińcu, gdzie powstał ostry zatarg między właścicielami, a załogą fabryki, na tle nieodpowiedniego traktowania robotników przez współwłaściciela firmy, Haftkę jun., i majstra fabrycznego Al. Kierkowskiego. Zarówno ten majster fabryczny, jak i współwłaściciel, p. Haftka jun., traktowali robotników i robotnice jak bydło, poszturuchując gdzie popadło i wyzywając od polskich krów.

Zarówno te obraźliwe zwroty, jak i fizyczna zniewaga stały się powodem doniesienia karnego na p. Haftkę. Rzesza współwłaścicieli, po zapoznaniu się z postulatami robotników, które zdążyły tylko do unormowania warunków pracy i płacy, akceptowała je wobec inspektora pracy w Chorzowie,

któremu zakład ten terytorjalnie podlega. Ponieważ p. Haftka jun. nagle znikł w związku z wniesieniem przez robotników doniesienia karnego, wspólnicy zajęli się prowadzonymi przezeń księgami, przyczem mieli stwierdzić, że odbiegają one dalece — na kilkanaście tysięcy złotych — od faktycznego stanu rzeczy, wobec czego przyłączyli się ze swoją sprawą do wniesionego doniesienia, naskutek czego sąd w Lublińcu rozpiął za p. Haftką jun. listy gończe.

Podobno mankamenty w księgach dochodzą do 30.000 zł. Ponieważ współwłaściciele firmy po niespodziewanym zniknięciu p. Haftki zwolnili z miejsca jego prawą ręką, majstra fabrycznego, 21-letniego Aleksandra Kierkowskiego, przyrzekli wypłacić zarobki według taryfy i nie stosować żadnych szykan, zatarg z pracownikami został zlikwidowany.

Strajk okupacyjny w żydowskiej fabryce

Co się dzieje w fabryce żydowskiej w Końskich

Końskie, 17. 8. — Od pierwszych dni lipca trwa bez przerwy okupacyjny strajk w fabryce odlewów kuchennych i rolniczych „Neptun” w Końskich. Strajkuje przeszło 750 robotników.

Powodem tego strajku są głodowe poprostu zarobki. Żyd Mintz płaci najniższe stawki, wyżyskuje bezczelnie Polaków, boć przecież 80 groszowych, czy 1-złotowych zarobków dziennych nie można nazwać płacą godziwą.

Mało tego — Żyd Mintz przez swoich podwładnych (też Żydów) systematycznie szykanuje robotników, zmusza ich groźbą wyrzucenia z fabryki, czy też przesunięciem na gorszą pracę, do dobrowolnego obniżania zarobków, do zrzekania się urlopów (rob. Strużyk, Milner, Kania i inni). Nie dotrzymał warunków umowy z roku 1933, nie wyrównał cennika zarobkowego wzyw do płac innych fabryk, choć się do tego zobowiązał.

Wykonawcą tej iście żydowskiej roboty Mintza jest drugi Żyd Rajchman, „dyrektor” fabryki, a zięć właściciela. Wszystkie ważniejsze i popłatniejsze stanowiska są obsadzone Żydami, Polacy — to tylko zwykli robotnicy, marnie wynagradzani.

Niespotykane są również warunki higieniczne. Brak najelementarniejszej czystości, w kurzu, pyle i brudzie pracuje kilkaset robotników. Dziwi nas bardzo, że dotąd komisje sanitarne i inspektorat pracy nie zwrócili na to uwagi i nie polecili Żydowi usunąć rażących braków.

Brak jest odpowiedniej jadalni (obecna na 80 osób przy 750 pracujących nie wystarcza) niema umywalni, bo trudno nazwać brudne, blaszane korytko, zawieszone na ścianie w jadalni, z paru zaledwie kranami umywalnią; brak zupełny wieszaków i szatni, odpowiednich wentylatorów i całego szeregu innych rzeczy, wymaganych obowiązującymi przepisami.

Legitymując się dowodem korespondenta, zwiedziliśmy całą fabrykę, rozmawialiśmy ze strajkującymi robotnikami, osobiście stwierdziliśmy horendalny stan sanitarny na terenie prawie całej fabryki.

Chleb dla Polaków

Mieszkaniec Zawiercia, narodowiec, z zawodu rzeźnik, chciałby się chętnie osiedlić w miejscowości poważnie zagrożonej przez żydostwo i przez założenie polskiego składu rzeźniczego — dopomóc do unarodowienia handlu i rzemiosła. Dysponuje 1500 zł gotówki. Czytelników naszych prosimy o łaskawą pomoc w wyszukaniu odpowiednich miejscowości, kierując podania pod adresem naszej redakcji: „Oredownik”, Poznań, św. Marcina 70, z dopiskiem: dla J. M., Zawiercie.

W Kłobucku, pow. Częstochowa, może się osiedlić Polak-kupiec z branży żelaza. Miasto liczy 10 tysięcy mieszkańców, w tej liczbie 3 tysiące Żydów. Polacy, z braku polskiego składu tej branży, są zmuszeni do popierania obcych żywiolów. Informację udzieli: Włodarecki, prezes „Sokoła” w Kłobucku. W Krzepicach (pow. Częstochowa).

liczących 7 tysięcy mmiieszkańców, w tem 1500 Żydów, ze względu na awybitnie zażydzony handel, kupiectwo i rzemiosło, mogą się osiedlić Polacy: aptekarz, kupiec branży manufakturowej, kupiec-hurtownik branży spożywczo-kolonjalnej, krawiec męski i krawcowa damska. Okolica bardzo dobra i pod względem narodowym wysoko uświadomiona. Informację udzieli kierownik S. N. Zygmunt Frąckiewicz, właściciel ziemski w Krzepicach.

W osadzie Bolesławowie (pow. Częstochowa) pożądana jest osiedlenie się Polaków: cholewkarza, czapnikarza i kupiec z materiałami piśmiennymi. Po informację należy się zgłaszać do prezesa gniazda „Sokoła”, p. Feliksa Rzypsińskiego w Bolesławcu, pow. Częstochowa.

W Opocznie dotąd nia mamy polskiego zegarmistrza (Żydów jest 4), czapnika — (Żydów przeszło 10), rymarza i sklepu z chustkami wiejskimi i galanterją wiejską oraz krawca damskiego. Opoczno liczy przeszło 10 tys. miesz-

Z DNIA

WAKACJE

Legnonek se przed chałupom, Na zielonej trawie, Zakurzytek se i sluchom, Co mi ptosek powie.

Ptosek: Nie lez, nie lez, do roboty, Siano ceko kosy, Zanim jesse słonko złote, Bez chmurek niebiosy.

Jo: Pocekojze chwilke ptosku, Niegze se odpocne. Dopierok co z miasta wróciel, Ręce mom niemocene. Dopierok co z miasta wróciel, Od ksiązek, ze skoly... Lepiej, byś mi co zanuciel, Cobyk był wesoly.

Ptosek: Kces piosenki, toć zanuce, Zawsse mom gotowom, Ale kose weź do ręki, Jo polece z tobom. Bo tu w górak takie prawa, Od wieków sie znamoc: Jak fees dobrze odpocywać: Odpocywoj pracom.

Usłucholek rady ptoska, I to mi na zdrowie, Choć nie lięgom przed chałupom, Na zielonój trawie.

JAN MAZUR

kańców, miasto i powiat o przekonaniach narodowych.

Dobrzy i solidni rzemieślnicy będą mieli powodzenie i byt zapewniony. Zgłoszenia należy kierować na adres: Jan Jurek — Opoczno, Sobieskiego 2.

Łapówki znanych „działaczy” „rzemieślniczych”

Warszawa. (Tel. wł.). Śledztwo, prowadzone w sprawie łapówkowej b. posta Idzikowskiego oraz Michalskiego, ma się ku końcowi. Rozprawy sądowej oczekują pod koniec bieżącego roku. (w)

Adwokaci nie chcą bronić Parylewiczowej

Warszawa. (Tel. wł.) — Rodzina Parylewiczowej zwróciła się do kilku adwokatów warszawskich o powierzenie im obrony oskarżonej.

W kołach sądowych duże poruszenie wywołał fakt odmowy przyjęcia obrony Parylewiczowej przez dwóch adwokatów warszawskich ze względu na zarzucane jej czyny (nadużycia urzędnicze i defraudacja).

Giełdy zbożowe

Poznań

Poznań, 17. 8. 1936 r.

Warunki: Handel hurtowy przytel Poznań, ładunki wagonowo, dostawa bieżąca za 100 kg: STANDARTY: 1) żyto 700 g/l., 2) pszenica 753 g/l., 3) owies 420 g/l.

Ceny orientacyjne:	
Żyto nowe, zdrowe, suche	14,00—14,25
Usposobienie stałe	
Pszenica (Usposob. stałe)	20,50—20,75
Jęczmień 630—640 g/l.	15,50—16,00
Jęczmień 667—676 g/l.	16,75—17,00
Usposobienie spokojne	
Owies nowy	13,50—14,25
Usposobienie spokojne	
M a k a	
żytnia wyciąg. 0-30% wł. w.	22,25—22,50
żytnia gat. I 0-50% wł. w.	21,75—22,00
żytnia gat. I 0-65% wł. w.	20,75—21,75
żytnia gat. II 50-65% wł. w.	15,50—16,50
żytnia pośl. pon. 65% wł. w.	14,00—15,00
Usposobienie stałe	
pszenica gat. I wyc. 7-20% wł. w.	34,25—36,00
pszenica gat. IA 0-45% wł. w.	33,50—34,00
pszenica gat. IB 0-55% wł. w.	32,50—33,00
pszenica gat. IC 0-60% wł. w.	32,00—32,50
pszenica gat. ID 0-65% wł. w.	31,00—31,50
pszenica gat. IIA 20-55% wł. w.	30,25—30,75
pszenica gat. IIB 20-65% wł. w.	29,75—30,25
pszenica gat. IID 45-65% wł. w.	27,25—27,75
pszenica gat. IIF 55-65% wł. w.	23,00—23,50
pszenica gat. IIG 60-65% wł. w.	21,50—22,00
pszenica gat. IIIA 60-70% wł. w.	19,50—20,00
pszenica gat. IIIB 70-75% wł. w.	17,50—18,00
Usposobienie stałe	
Otreby żytnie stand.	10,00—10,50
Otreby pszenne grube stand.	10,50—11,00
Otreby pszenne średni stand.	9,50—10,25
Otreby jęczmienne	10,75—12,00
Rzepak zimowy	33,00—34,00
Groch Viktorla	21,00—24,00
Groch Folgera	20,00—22,00
Inkarnatka	34,00—37,50
Makuch lniany w taflach	17,25—17,50
Makuch rzepak. w taflach	13,50—13,75
Słoma pszenna luzem	1,40—1,65
„ pszenna prasowana	1,90—2,15
„ żytnia luzem	1,50—1,75
„ żytnia prasowan.	2,25—2,50
„ owsiana luzem	1,75—2,00
„ owsiana prasowana	2,25—2,50
„ jęczmienna luzem	1,40—1,65
„ jęczmienna prasowana	1,90—2,15
Siano zwykłe luzem	4,25—4,75
„ zwykłe prasowa.	4,75—5,25
„ nadnoteckie luzem	5,25—5,75
„ nadnoteckie prasowane	6,25—6,75
Ogólne usposobienie spokojne	

Jedno pasmo zdrady...

Żydzi w dziejach Hiszpanji

„Wysysają krew chrześcijańską i zagrabiają mienie chrześcijańskie...”

Łódź, 14 sierpnia

Gdy w czwartym wieku po narodzeniu Chrystusa rozpoczęła się wielka wędrówka narodów, spowodowana wtargnięciem Hunnów do Europy, rozpadło się państwo rzymskie, a na jego gruzach powstały liczne nowe państwa i państewka. Hiszpanja, jako prowincja rzymska, przetrwała do 5-go wieku. Wtedy to Hiszpanję podbili Wizygoty i urządzili tam swoje własne państwo. Wizygoty zastali w Hiszpanji szereg bardzo bogatych gmin żydowskich. Z początku stosunki między nowymi władcami kraju a Żydami były jak najlepsze. Żydzi z miejsca zaofiarowali zdobywcom swoje usługi, jako znający kraj i panujące w nim stosunki. A że potrafili znakomicie się wysłużyć kosztem ludności podbitej doszli niebawem do jeszcze większego znaczenia i jeszcze większej zamożności, niż w czasach rzymskich. Zdobywcy traktowali ich jako swoich sprzymierzeńców i powierzali im nawet wpływowe stanowiska w służbie publicznej.

Rychło nadarzyła się okazja dalszego wzmocnienia stanowiska i wpływów żydowskich w Hiszpanji. Miejscowa ludność romańska należała do Kościoła rzymskiego, germańscy zdobywcy wyznawali religię chrześcijańską według obrządku wschodniego. Na tem tle wybuchły w początkach 6 stulecia walki religijne między Gotami i miejscową ludnością romańską. Żydzi opowiedzieli się po stronie Gotów jako silniejszych i panujących. Zdobywcy germańscy skorzystali z usług żydowskich w walce religijnej. W okrutnych prześladowaniach chrześcijan rzymskich przez schizmatyków Gotów odegrali Żydzi krwawą rolę i zostali zato hojnie nagrodzeni przez najęźdźców germańskich. Ale jednocześnie zaskarbili sobie głąbą nienawiść miejscowej ludności. Do dnia dzisiejszego ludność Hiszpanji przechowuje w pamięci krwawą wydarzenia tych dawnych czasów i okrucieństwa żydowskich siepaczy.

Sprawiedliwość nie dała jednak zbyt długo czekać na siebie. W roku 596 król Wizygotów Rekkared przechodzi do Kościoła rzymskiego. Walki religijne zostają w ten sposób zakończone i następuje zupełne pojednanie między ludnością miejscową a Gotami.

Teraz jednak ludność miejscowa domaga się zadośćuczynienia na Żydach, od których tak wiele ucierpiała. I otrzymuje to zadośćuczynienia, gdyż i Gotowie nie mogą już znieść zuchwałstwa żydowskiego. W krótkich odstępach czasu ukazują się szereg ustaw, ograniczających prawa Żydów. Jako pierwsza wydana została około roku 600 ustawa, usuwająca Żydów ze wszystkich stanowisk w służbie publicznej i państwowej; później przyszła ustawa, zabraniająca zawierania małżeństw mieszanych między Żydami a chrześcijanami, oraz ustawa, zabraniająca Żydom trzymania niewolników chrześcijańskich.

Żydzi, którzy uważali już Hiszpanję za nową swoją ojczyznę i nową Ziemię Obiecaną, zaczęli spiskować przeciw władzy. W odpowiedzi na to ukazał się dekret, wypędzający Żydów z szeregu prowincji hiszpańskich. Około 80.000 Żydów musiało wtedy opuścić Hiszpanję.

Żydzi nie ustawali jednak w spiskach i knowaniach. A ponieważ Hiszpanji zaczęło grozić niebezpieczeństwo ze strony Arabów, którzy zdobyli już całą północną Afrykę i coraz wyraźniej przygotowywali się do najazdu na kontynent europejski przez cieśninę Gibraltaru — Żydzi hiszpańscy zaczęli dla odmiany zdradzać swoich niedawnych sprzymierzeńców na rzecz Arabów. Wtargnięcie Arabów do Hiszpanji i decydująca klęska Wizygotów w walce pod Xeres de la Frontera w roku 711 były w dużej mierze dziełem zdrady Żydów.

Kolejne panowanie Arabów w Hiszpanji stało się złotą erą dla Żydów w Hiszpanji. Arabowie umieli być wdzięczni za pomoc. I znowu Żydzi doszli do wysokich stanowisk w służbie publicznej u Arabów, głównie jednak na stanowiskach, mających bezpośrednią styczność z podbitą ludnością miejscową. Poza tem uzyskali Ży-

dzi monopol na handel niewolnikami. Nieprawdziwe natomiast okazują się twierdzenia historyków żydowskich, jakoby istniała wtedy bliska współpraca żydowsko-arabska w dziedzinie nauki i sztuki. W tych dziedzinach swego życia narodowego Arabowie trzymali się zdala od Żydów. Głośne uniwersytety arabskie w Hiszpanji wcale nie były zażydzone.

Ale i Arabowie mieli przekonać się z czasem, że na wierności i lojalności Żydów polegać nie można. Chociaż pod panowaniem Arabów było im tak dobrze, jak nigdzie na świecie, żyłka zdrady jednak wzięła górę. Od 11-go wieku Żydzi hiszpańscy zaczynają nawiązywać poufne stosunki z chrześcijańskimi królami Kastylji, która nigdy nie została podbita przez Arabów, i zaczynają z kolei zdradzać Arabów na

rzecz władców chrześcijańskich Kastylji.

A więc jedno nieustanne pasmo zdrady. Najpierw zdradzają Rzymian dla Gotów, potem Gotów dla Arabów, a wreszcie Arabów dla chrześcijańskich królów Kastylji.

I znowu, gdy skończyło się panowanie Arabów w Hiszpanji, Żydzi dochodzą do znaczenia pod panowaniem królów chrześcijańskich, pomnych usług, jakie oddali im Żydzi przy wypieraniu Arabów. W wieku 14-tym, pod panowaniem Alfonsa I i jego brata Don Pedro (1325—1380), znajduje się w rękach żydowskich prawie cała finansowa gospodarka kraju. Żydzi są doradcami finansowymi królów, Żydzi są dzierżawcami podatków w całym państwie, a ponadto mają monopol na wykonywanie zawodu lekarskiego. W

Troska o pieniądze Stronnictwa Narodowego

Za kulis sensacyjnego procesu w Skawinie

Kraków, 17. 8. — W lipcu br. w sądzie grodzkim w Skawinie odbyła się rozprawa karna przeciw Stanisławowi Pyli i Michałowi Krzywionowi, członkom Stronnictwa Narodowego w Skawinie. Komendant P. P. w Skawinie, Jan Jurczakiewicz, jeszcze w styczniu b. r. aresztował Pyłę, ówczesnego skarbnika Koła Stronnictwa Narodowego S. N. w Skawinie, pod zarzutem przywłaszczenia sobie pieniędzy Stronnictwa, w kwocie 9 zł. Ta niezrozumiała i niewytłumaczona gorliwość komendanta Jurczakiewicza w chronieniu majątku Str. Narodowego stała się powodem, aż 7-miu rozpraw.

Było rzeczą jasną od początku, że ani Pyła, ani jego zastępca, Krzywoń, żadnych pieniędzy na szkodę S. N. sobie nie przywłaszczyli. Zresztą nikt ani też z osób postronnych nie robił w tej sprawie żadnego doniesienia, a komendant Jurczakiewicz, zapytany na rozprawie, dlaczego zrobił doniesienie, odpowiedział, że jego zdaniem

„Pyła jest człowiekiem niegodnym zaufania, i nie powinien być skarbnikiem S. N.”.

Komendant Jurczakiewicz w czasie rewizji u Pyli wezwał go do wydania pieniędzy Stronnictwa. Pyła naturalnie pieniędzy S. N. niewydał. To dało powód komendantowi Jurczakiewiczowi do aresztowania Pyli, który przez 9 dni przebywał w areszcie, do zrobienia doniesienia do sądu.

W czasie 7-dniowej rozprawy przesłuchano 10 świadków, a komendanta Jurczakiewicza 4 razy. Podawał on za każdym razem nowych świadków, którzy już ponad wszelką wątpliwość mieli stwierdzić winę Pyli i Krzywoń. W końcu jednak okazało się to co jasnym było od początku, że oskarżeni są zupełnie niewinni i sąd kończąc tę przewlekłą sprawę wydał wyrok uniewinniający.

Obywatele w Skawinie są ciekawi, czy Jurczakiewicz zgłosi apelację od tego wyroku.

W Berezie Kartuskiej

Warszawa. (Tel. wł.). — W obozie izolacyjnym w Berezie Kartuskiej przebywa obecnie 263 osób. Są to wyłącznie komuniści, Białorusini i Ukraińcy.

Nowe więzienie za milion zł

Warszawa. (Tel. wł.). — Departament więziennictwa min. sprawiedliwości kończy budowę wielkiego więzienia na Kresach wschodnich. We wrześniu ma być oddany do użytku nowy gmach więzienny w Dubnie, przeznaczony dla 300 więźniów. Koszt budowy nowego więzienia wynosi około miliona złotych.

Prowokacje żydowskie

Błaszki, 17. 8. Naoczny świadek, którego dokładny adres posiadamy, informuje nas, iż dnia 11 bm. był na jarmarku w Błaszach. Przy ul. Trauguta pod nr. 1 znajduje się sklep białawatów Żyda Lajzera Madowicza, który wczesnym rankiem, przed godziną piątą, wpuszczał pokroju do siebie klientów. Ktoś z przechodzących Polaków zwrócił na to uwagę i odezwał się, że Żydzi zawsze łamią ustawy i przepisy.

Wówczas zaperzony Madowicz, straciwszy panowanie nad sobą, wykrzykiwał: „Niedługo skończy się z wami i z waszą Polską. Co się tak rozpiecacie? Gdzie wy macie fabryki lub pieniądze?”

Pobory prezydenta Kalisza obłożone aresztem

Kalisz, 17. 8. Jedno z pism miejscowych podaje, iż komornik sądowy p. Kostro położył areszt na poborach p. prezydenta Sulistrowskiego w imieniu Polskiego Towarzystwa Samochodowego „Citroen” w Warszawie, któremu p. Sulistrowski winien sumę 9.400 zł z tytułu reprezentowania tej firmy na kresach.

Odnaczeni

Warszawa. (PAT.) Pan Prezydent R. P. nadał złoty krzyż zastęgi (po raz drugi) p. Serwacemu Aleksandrowi Niedbalskiemu, kierownikowi szkoły rolniczej w Wacynie pow. radomskiego, za zasługi na polu pracy oświatowej i społecznej.

Prezes rady ministrów nadał srebrny krzyż zastęgi p. Edmundowi Włoskowi, nauczycielowi szkoły powszechnej w Przytyku pow. radomskiego i p. Kazimierzowi Zabickiemu, p. o. kierownika szkoły powszechnej w Przytyku — za zasługi na polu pracy oświatowej i społecznej.

Srebrny krzyż zastęgi nadany został również p. Janinie Imielównie, sekr. inspektoratu szkolnego w Radomiu, za zasługi w służbie państwowej na polu pracy społecznej.

Samochód ciężarowy wpadł na grupę tańczących

Paryż. (PAT.) W miejscowości Lorient (dep. Morbihan) wpadł w niezdzielną samochód ciężarowy na grupę tańczących na ulicy osób, z których 10 odniosło ciężkie obrażenia.

Wzburzony tłum dokołał na szofery samosądu.

Katastrofalne lądowanie samolotu

Paryż. (PAT.) Samolot, pilotowany przez przemysłowca paryskiego Rexovice, wystartował wczoraj w nocy z lotniska Buc w kierunku północnym. Podczas powrotu przy lądowaniu późną nocą samolot rozbił się. Jest trzech zabitych i jeden ciężko ranny.

Zamach na pociąg

Jerozolima. (PAT.) W pobliżu Te-Awivu dokonano zamachu na pociąg. Jeden pasażer zabity, zaś pięciu, m. in. żołnierz angielski, odniosło rany. Poza tem pociąg obrzucono kamieniami.

jednej z ówczesnych kronik czytamy: „Żydzi wysysają krew chrześcijańską i zagrabiają mienie chrześcijańskie przy pomocy dzierżawienia podatków.”

Coraz częściej zdarzają się w kraju wybuchy rozpaczliwej gnębionej ludności. Wreszcie dochodzi w całej Hiszpanji do wielkich pogromów. Żydzi, pragnąc uniknąć prześladowań i utrzymać się przy koncesjach, przyjmują masowo chrzest, ale tylko pozornie. Potajemnie bowiem spełniają nadal wszystkie obrządki swojej religii żydowskiej. Wdaje się w to Inkwizycja, wytaczając mnóstwo procesów kościelnych przeciw Żydom, którzy tylko dla pozorów przyjęli religię chrześcijańską, nie przestając wykonywać praktyk religijnych żydowskich (Maranie).

Król Ferdynand i żona jego Izabela starała się jeszcze ostanić Żydów, ale oburzenie szerokich mas ludności jest coraz większe. Wreszcie i para królewska musi zrezygnować z dalszej opieki nad Żydami, gdy zdobyte zostały niezbita dowody, że Żydzi weszli w porozumienie z ostatnim państewkiem arabskim na terytorjum Hiszpanji, z Grenadą, i wspomagają je przeciw państwu hiszpańskiemu. Pod presją całej ludności król musiał wydać dekret, wypędzający wszystkich Żydów z Hiszpanji w terminie czterech miesięcy. Wypędzono wtedy z Hiszpanji ogółem 300.000 Żydów. Część tej masy żydowskiej przeniosła się do Turcji, gdzie do dzisiaj nazywają ich „Spaniolami”, część osiedliła się w Portugalji, reszta rozproszyła się po wszystkich państwach Europy. Między innymi przywędrowało wówczas wiele Żydów hiszpańskich do Polski.

Dekret, wypędzający Żydów z Hiszpanji, oficjalnie nie został zniesiony nigdy. Ale za panowania Habsburgów zaczęto na nowo tolerować osiedlanie się Żydów w tym kraju.

I oto dzisiaj Żydzi hiszpańscy znowu zdradzają ten kraj. Tym razem dla bolszewizmu. I trudno będzie dziwić się, jeśli znowu spotka ich zasłużona nagroda, jeśli znowu ukażą się w Hiszpanji dekrety antyżydowskie...

XX.

Łódzkie widoki

O czym mówią w Łodzi?

„Że wybory są już za pasem, a w związku z tem —

że w „sanacji” łódzkiej ciągle radzą nad sposobami, przy pomocy których dałoby się znowu wyborców nabrać na „kawał”. Rozsądniejsi upierają się, iż teraz wszystko przepadało i że trzeba pracować „uczciwie”...

że w tej samej „sanacji” potracono zupełnie głowy z powodu braku funduszy na wybory; ci, którym zależy na doraźnym zarobku, powiadają, że bez pieniędzy szkoda się zabierać do akcji wyborczej...

*

że socjaliści zamierzają zwołać wielkie zgromadzenie pod gołym niebem, przy czem tow. Niedziałkowski ma wygłosić referat p. t. „Przeistalowski być wołkami żydowskimi”. — Zgromadzenie to urządza się „na złość” Stronnictwu Narodowemu, by udowodnić wszystkim „endekom”, że socjalizm utrzyma się także i bez Żydów. — Niektórzy sprytniejsi towarzysze wątpią w efekt takiego chwytu, bo każdy socjalista wie, iż twórcą socjalizmu był właśnie obrzezany Żyd Maks...

że Żydzi bardzo są zadololeni z taktyki socjalistów, gdyż nie robią niczego na własną rękę — przeciwnie, radzą się przywódców żydowskich nawet w najdrobniejszych sprawach.

*

że komuna, na czele której stoja Żydzi, uzgodniła już z socjalistami plan akcji wyborczej. Role zostały podzielone tak, by nikt się nie zorientował, że za kulisami kręca sam... Żydzi.

że socjal-komunie w Łodzi mocno zrzędał mina z powodu zwycięstw hiszpańskich narodowców... Obawiała się, aby zupełna porażka nie nastąpiła przed wyborami, bo fakt ten musiałby się odbić ujemnie na ich wywrotowej akcji.

*

że wśród urzędników pocztowych w Łodzi został utworzony „chrześcijański komitet wyborczy”, którego zadaniem będzie zdobycie jednego mandatu dla dyrektora poczty. Akcja wyborcza kieruje osławiony na bruku łódzkim Pietrzycki, wydawca niesławnej pamięci oszczerczego „Łódzkiego Głosu Narodowego”...

*

że chadecja poprzysięgła sobie, iż zawrze sojusz wyborczy nawet z djabłem... byleby tylko nie z Obozem Narodowym... A, tak, tak — złamana przysięga i zdrada interesów narodowych, przypieczętowana współpracą z Żydami w rozwiązanej radzie miejskiej — „biednym” chadekom nie daje spokoju...

Wszyscy się tego spodziewali! Osa.

Na froncie walk rezolucyjnych w Hiszpanji

Powstańcy otoczyli Irun i San Sebastian

Sytuacja w Bajadóz — Pancernik powstańczy bombarduje port Guadelupa — Madryt nie może dłużej stawiać oporu — Zacięte walki o Malagę

Paryż. (PAT.) Havas donosi z Burgos, że w niedzielę przybył tam gen. Franco w towarzystwie 4 oficerów sztabu głównego, witany przez generałów Molla i Cabanellas oraz pozostałych członków narodowej junty. Trzej generałowie odbyli dłuższą naradę, której szczegóły nie przedostały się do publicznej wiadomości. Po nabożeństwie, odprawionem w miejscowej katedrze, odleciał gen. Franco samolotem do Sewilli.

W zajętem Bajadóz

Elvas. (PAT.) Specjalny korespondent Havasa donosi, że w zajętem przez powstańców Bajadóz panuje niezwykle ożywienie. Miasto przebiegają we wszystkich kierunkach żołnierze powstańcy ze szkaplerzami i świętymi medalikami na piersiach. Wszyscy zdrowi mężczyźni w prowincji, rocznika od 31 do 35, zostali wcieleni do armji. W kierunku Meridy wyjechały oddziały wojska i marokańskich „regulares” w samochodach ciężarowych, przybranych obrazami świętych. W całej prowincji ogłoszono stan wojenny.

Powstańcy bombardują Guadelupę

Hendaye. (PAT.) Specjalny korespondent Havasa donosi: Powstańczy pancernik „España”, który przez całą noc krążył wzdłuż wybrzeża, rozpoczął dziś o godz. 9 bombardowanie fortu Guadelupa, położonego na wysokości Fontarabia. Do godz. 10 pociski padały w bezpośredniej bliskości fortu, nie wyrządzając jednak większych szkód. Wybuchy pocisków są doskonale widoczne z Hendaye, którego mieszkańcy, zaopatrzeni w lornetki, obserwują z dachów domów bombardowanie. Artylerja fortu nie odpowiada na kanonadę. Rozeszły się pogłoski, że „España” oddał także serję strzałów na San Sebastian.

W San Sebastian

Paryż. (PAT.) Z Hendaye donoszą o ostatecznym otoczeniu przez wojska powstańcze Irunu i San Sebastian. W Irunie przystąpiono w dniu wczorajszym do ewakuacji ludności cywilnej. Powstańczy krążownik „Almirante Cervera” ostrzeliwał wczoraj o 20 km tylko odległą od Bilbao, miejscowość pobrzeżną Santoria i Portugalette.

Paryż. (PAT.) Z pogranicza hiszpańskiego donoszą, że dziś z rana rozpoczęła się masowa ucieczka ludności z Fontarabia. Do godziny 13-tej granicę francuską przekroczyło ok. 300 osób, przeważnie kobiet i dzieci. Okręty powstańcze „Almirante Cervera”, „España” i torpedowiec „Velasco” krążą w pobliżu San Sebastian.

Część Malagi w rękach powstańców

Gibraltar. (PAT.) Korespondent Pat. donosi, że toczą się obecnie zacięte walki o Malagę. Część miasta ma się już znajdować w ręku powstańców. W obronie Malagi bierze czynny udział flota rządowa.

Do La Linea przybyły nowe transporty wojsk marokańskich.

Były komendant Grenady gen. Campins został dziś przez powstańców rozstrzelany pod zarzutem zdrady.

Ciężkie straty wojsk rządowych

Londyn. (PAT.) Wedle otrzymanych tu doniesień, wiadomość o desancie wojsk rządowych na Majorce potwierdza się. Desant nie napotkał na opór powstańców, którzy rozpoczęli kontratak nieco później. Wojska rządowe miały podczas walki ponieść ciężkie straty: 500 zabitych i 250 jeńców.

Madryt nie wytrzyma...

Londyn. (PAT.) Korespondent Reutersa donosi z Hendaye, że, jak to wynika z opowiadania dziennikarzy, przybyłych z Madrytu, stolica nie może już dłużej stawiać oporu wojskom powstańczym. Rząd przygotowuje się

do opuszczenia Madrytu i przeniesienia się do Walencji. Rozporządzenie o racjonowaniu żywności nie weszło jeszcze w życie, lecz w mieście nie można już nabyć mięsa, jarzyn, ryb i chleba. Ludność odczuwa bardzo dotkliwie brak tytoniu. Madryt żyje w ciągłej obawie ataków lotniczych. Cokolwiek nastąpi, należy się liczyć z dalszym oporem w poszczególnych ulicach i budynkach milicji ludowej, która jest doskonale uzbrojona i panicznie lęka się dostania w ręce powstańców.

Lizbona. (PAT.) Miasto Olivenca w pobliżu Bajadóz poddało się powstańcom na wieść o wkroczeniu oddziałów powstańczych do Bajadóz. W Olivenca przez cały czas trwania wojny domowej szalał czerwony terror. W Bajadóz przywrócono porządek i spokój.

A Madryt głosi o zwycięstwie...

Madryt. (PAT.) Dowódca wojsk rządowych, działających na obszarze Huesca, donosi o zajęciu całego szeregu miejscowości. Kolumna wojsk rządowych, która wyruszyła z Walencji, zajęła ważną pozycję strategiczną Rubierlos Mora. Oddziały rządowe, wspierane przez lotnictwo, posuwają

się w kierunku Cordoby i Grenady. W okolicach Guipuscoa i Oviedo toczą się w dalszym ciągu zacięte walki.

Rozstrzelanie powstańców

Madryt. (PAT.) Dziś o godz. 5,30 rano zostali rozstrzelani gen. Fanjul i plk. Quintana, którzy byli skazani na śmierć przez trybunał wojсковy za udział w powstaniu w korszach Montana.

Ambasador hiszpański u lorda Halifaxa

Londyn. (PAT.) Ambasador hiszpański odwiedził dziś lorda Halifaxa i odbył z nim długą rozmowę w sprawie krytycznej sytuacji Hiszpanji. Min. Eden skrócił swój urlop, powraca do Londynu jutro i niezwłocznie obejmie urządowanie. Wydano energiczne zarządzenia w sprawie wykonania apelu rządowego odnośnie neutralności wobec wydarzeń hiszpańskich, a zwłaszcza wzmocniono kontrolę samolotów, opuszczających Anglię. Czynniki urzędowe wywierają jak największy wpływ na obywateli brytyjskich, aby przez swe czyny nie komplikowali jeszcze bardziej sytuacji w Hiszpanji.

Matka Doboszyńskiego dogorywa!

Sąd odmówił prośbie przyprowadzenia syna do łóżka umierającej matki

Kraków, 17. 8. — Matka inż. Adama Doboszyńskiego, od dłuższego czasu chora, znajduje się w beznadziejnym stanie. Lekarze nie rokuja nadziei utrzymania jej przy życiu. Wyróża ona ciągle gorące życzenie, aby móc zobaczyć się ze swym synem. Rodzina

zwróciła się w poniedziałek do sądu okręgowego w Krakowie z prośbą o zezwolenie na przyprowadzenie syna do łóżka umierającej matki. Sąd, wobec sprzeciwu prokuratora, odmówił tej prośbie. (g)

Gen. Gamelin w Krakowie

Stamtąd wyjeżdża do Paryża przez Wiedeń

Kraków. (PAT.) Wczoraj o godzinie 23,42 przybył do Krakowa pociąg z warszawskim gen. Gamelin w towarzystwie oficerów polskich i francuskich. Na dworcu kolejowym powitał gen. Gamelin dowódca O. K. V gen. Narbutt-Luczyński wraz z gronem oficerów sztabowych.

Znajdująca się na dworcu publiczność przywitała wychodzącego z wagonu gen. Gamelin okrzykami: „Niech żyje Francja!”

Gen. Gamelin po przejściu przez sa-

lon recepcyjny dworca kolejowego krakowskiego odjechał wraz z towarzyszącymi mu oficerami do przygotowanych apartamentów.

Wizyta oficerów francuskich

Warszawa. (Tel. wł.) W ostatnich dniach udała się do Leningradu większa grupa oficerów francuskich.

W drodze powrotnej z Sowieców oficerowie odwiedzą Warszawę, a następnie Pragę czeską. Podróż oficerów ma na celu osobiste zetknięcie się z przed-

Katastrofa lotnicza jednookiego pilota

Sensacyjne szczegóły dwu katastrof, które zdarzyły się podczas lotu do Hiszpanji

Warszawa. (Tel. wł.) W sprawie katastrofy lotnika polskiego kpt. Lasockiego kolo Biarritz, lecącego do Hiszpanji, nadchodzą następujące szczegóły:

Lasocki pochodził ze znanej rodziny ziemiańskiej i posiadał majątek w Plockiem. Bywał częstym gościem w Warszawie. Swego czasu był adiutantem gen. Sikorskiego. Później służył jako pilot w 1 pułku lotniczym w Warszawie, a przed rokiem przeszedł na emeryturę.

W kilka godzin po katastrofie Lasockiego wydarzyła się druga katastrofa na małym lotnisku w La Gord pod Rochelle.

Samolot, który padł ofiarą katastrofy, był kierowany przez pilota polskiego Tadeusza Tarkowskiego - Golejewskiego. Władze francuskie aresztowały pilota i rozpoczęły dochodzenia, ażeby stwierdzić, dlaczego piloci lecieli w kierunku Hiszpanji. Obydwa samolo-

ty należały do grupy czterech płatowców angielskich, które przed dwoma tygodniami usiłowały przelecieć do Hiszpanji.

Jak wiadomo, samoloty te zatrzymano w Bordeaux i dopiero na interwencję rządu angielskiego je wypuszczono. Podczas badania Tarkowski oświadczył, że zdążył do Portugalji i jedynie wskutek niepogody musiał lądować we Francji. Stwierdził przed sądem, oskarżony o przelot przez terytorjum Francji bez międzynarodowej licencji.

Tarkowski był oficerem 14 pułku ułanów jazłowieckich we Lwowie. W r. 1927 zapisał się do Aeroklubu Lwowskiego i tam otrzymał dyplom pilota. Kiedy przeszedł na emeryturę, kupił sobie samolot typu „Moth” w fabryce de Willanda. Posiadał bliższy kontakt z angielskim lotnictwem. Wystartował swego czasu do lotu długodystansowego do Indji Brytyjskich. Po dro-

stawicielami armji odpowiednich państw wschodniej i środkowej Europy. (w)

Szef sztabu rumuńskiego w Polsce

Warszawa. (Tel. wł.) W niedługim czasie spodziewany jest przyjazd do Warszawy szefa sztabu generalnego armji rumuńskiej, gen. Samsonovici. Po przeszło 2-letniej przerwie będzie to pierwsze spotkanie naczelnych przedstawicieli z szefem sztabu generalnego sprzymierzonej armji rumuńskiej. (w)

Zgon laureatki nagrody Nobla

Rzym. (PAT.) Zmarła tu po długotrwałej chorobie, przeżywszy 61 lat, znakomita powieściopisarka włoska Gracja Deledda, laureatka nagrody literackiej Nobla.

Sprawa Parylewiczowej

Warszawa. (Tel. wł.) Sprawa Wandy Parylewiczowej zatacza coraz szersze kręgi. O jej rozmiarach świadczy fakt, że w toku wstępnego śledztwa zgromadzono już materiały, zawarte w 4 wielkich tomach, niezależnie od rozmaitych listów i dokumentów, zajętych w charakterze dowodowym. (w)

Zmiana na stanowisku starosty w Mińsku Maz.

Warszawa. (Tel. wł.) W ostatnich dniach nastąpiła zmiana na stanowisku starosty w Mińsku Mazowieckim, który był terenem zajęć antyżydowskich. Ustąpił dotychczasowy starosta Jan Gadomski, a na jego miejsce mianowano starostą naczelnika wydziału samorządowego w województwie, ks. biskupa Łukomskiego.

Śp. prof. Stanisław Niewiadomski, o którego zgonie już donosiliśmy.

Kalendarz rzym.-kat.
Wtorek: Agapita m., Firmina m.
Środa: Ludwika b., Marijana
Kalendarz słowiański
Wtorek: Bronisława
Środa: Bolesława
Środa: wschód 4.39 zachód 19.12
 Długość dnia 14 z. 33 min.
Księżyc: wschód 6.15, zachód 19.08
 Faza: 1 dzień po nowiu.

NOCNE DYŻURY APTEK

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: Sadowskiej-Dancerowej, Zgierska 57, Groszkowskiego 11 Listopada 15, Karłina Piłsudskiego 54, Rembelskiego, Andrzeja 28, Chądzińskiego, Piotrkowska 165, Millera, Piotrkowska 46, Antoniewicza, Pałaniacka 56

Pogotowie miejskie: tel. 102-90.
Pogotowie P. G. K.: tel. 102-40.
Pogotowie ub-zpieczalni: tel. 208-10.
Straż: tel. 8.

KINA ŁÓDZKIE

Adria-Metro — „Ludzie w tunelu”.
Corso — „Ucieczka”.
Capitol — „Wesołe szaleństwo”.
Ekar — „Legion nieustraszonych” i „Melodje wielkiego miasta”.
Miraż — „Człowiek wilk” i „Czar młodości”.
Mimoza — „Szkarłatny kwiat” i „Caranga”.
Przedwiośnie — „Nasze słońce”.
Palace — „Cały Paryż śpiewa”.
Stylowy — „Biała parada”.
Rialto — „Walc cesarski”.

POGODA W CZERWCU

Komunikat łódzkiej stacji meteorologicznej przy miejskim muzeum przyrodniczym w parku Sienkiewicza na dzień 17 bm.: temperatura w ciągu doby ubiegłej: najwyższa plus 22.5 st., najniższa plus 14.3. Barometr: plus 747.5, tendencja wzrost ciśnienia. Slabe wiatry zachodnie.

JAKA BĘDZIE POGODA

W ciągu dnia pogodnie o zachmurzeniu zmiennem. Ciepło.

NOTUJEMY

Jak się tworzy sztuczne bezrobocie. W fabryce firmy „Żelazogwóźdź” przy ulicy Bandurskiego 9 wybuchł strajk okupacyjny 30 robotników, którzy domagają się, by fabrykant zagwarantował im pewną ilość dni pracy w tygodniu, gdyż obecnie praca odbywa się nieregularnie, z przerwami 2-3 tygodniowymi i tylko kilka dni. Na konferencji fabrykant wyjaśnił, że np. ostatnio jeszcze przed dwoma miesiącami zapłacił za 110 ton walcówki żelaznej w syndykacie hut żelaznych (kartel) i dotychczas zamówionej surowki nie otrzymał. Z braku surowca nie może produkować gwóźdź lub drutu, a co zatem nie może zatrudnić robotników. Z tej samej przyczyny, ponieważ transporty nadzysyłane są w dowolnych terminach nie może zapewnić robotnikom, kiedy i jak długo będą pracować. Dzięki tej polityce kartelu hut żelaznych, gdzie dyrektor pobiera 30.000 miesięcznie, robotnicy znajdują się w skrajnej nędzy, gdyż nawet nie w stanie są osiągnąć prawa do zasiłku. Jak strajk zakończy się narazie wiadomo. (k)

JUDAICA

Przemysłowiec komunista. Przy zbiegu ulic 6 sierpnia i Lipowej zatrzymany został jakiś Żyd, wskazany przez przechodnia. Zatrzymanym okazał się Abram Wajzman, zamieszkały przy ul. Ogrodowej 3, właściciel fabryki swetrów i składu manufaktury. Wajzman — co jest najbardziej charakterystyczne — zatrzymany został pod zarzutem rozklejania odezw i plakatów komunistycznych na parkanach. Towarzysz Wajzman, który niewątpliwie w swej fabryce niemilosierpnie dusi robotnika — zatrzymany podczas rozklejania afiszów komunistycznych — to naprawdę widowisko godne uwagi. (k)

On czuł namiętność. Przed kinem Rakietka na ul. Sienkiewicza 40 p. S. obił po twarzy Szlamę Kupera. Awantura miała miejsce w następujących okolicznościach: Kuper, jako erotoman, ze względów oszczędnościowych przychodził do kina, siedząc obok piękniejszego pań i gdy zapadła ciemność oblatywał je za kolanka. Pani S. po seansie wskazała amatorowi bezpłatnych czułości meżowi, który obił dotkliwie Kupera, rozbijając mu potężny w porównaniu z resztą ciała nos. Oba panowie pociągnięto do odpowiedzialności za zakłócenie spokoju. (k)

SYTUACJA STRAJKOWA

Strajk. Wczoraj zastrajkowało 50 robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwie inż. Grysika z Warszawy przy budowie wiaduktu kolejowego nad ulicą Tramwajową. Firma od 4 tygodni nie wypłacała zarobków, czym doprowadziła do ostateczności robotnicy proklamowali strajk. Inspektor pracy skierował sprawę do referatu pracy celem ukarania przedsiębiorcy.

Zatarg w przemyśle dzianym. W przemyśle dzianym ostatnio na tle niehonowania umowy wybuchł ogólny zatarg. W sprawie tej związki zawodowe podjęły interwencję i wyznaczone zostały konferen-

UWAGA CZYTELNICY! W dniu dzisiejszym, t. j. we wtorek, upływa termin sprawdzania list wyborczych. Czyście już skontrolowali swoje i znajomych nazwiska. Pomiędzy w liście wyborczej nie będzie miał prawa udziału w wyborach, dlatego też dzisiaj w godzinach od 17 do 20 wszyscy powinni sprawdzić listy wyborcze w swoich okręgach i w razie pominięcia natychmiast zgłosić reklamację. Pamiętajcie, że to jest wasz obowiązek! Dzisiaj we wtorek, ostatni termin. Nie zwlekajcie!

Przed wyborami w Łodzi

Łódź, 18. 8. Dnia 18 b. m. upływa ostateczny termin przeglądania spisów wyborców, wyłożonych w poszczególnych okręgowych komisjach wyborczych.

Osoby, przeciw którym zgłoszony został przez kogokolwiek sprzeciw, że zostały wciągnięte do listy bezprawnie, zgodnie z przepisami mają prawo do dnia 23 b. m. złożyć wyjaśnienie usprawiedliwiające. W wypadku niezłożenia takiego usprawiedliwienia komisje uznają zarzuty za słuszne i przeprowadzą skreślenie. Zainteresowanie wyłożonymi spisami wyborczymi było olbrzymie, co świadczy, że i zainteresowanie wyborami jest także znaczne.

W ciągu wyłożenia spisów do komisji okręgowych zgłosiło się ponad 25 tysięcy osób, co jest rekordem w Łodzi. Dotychczas w głównej komisji wyborczej stawili się przedstawiciele 22 różnych ugrupowań, które występują z własnymi listami kandydatów. Przedstawiciele ci zaciągali informację, co do sposobu składania list. Wy-

dane zostały w tym celu wzory list. Od początku tygodnia nikt się w tych sprawach nie zgłasza, co świadczy, że przygotowania przy ustalaniu list kandydatów są na ukończeniu i jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia spodziewać się należy złożenia pierwszych list. Jeżeli chodzi o agitację polityczną itp., dotychczas jedynie Obóz Narodowy, socjal-komuna i Żydzi urządzali większe zebrania. Inne organizacje, szeregowe z dawnej „sanacji” oprócz zwykłych zebrania organizacyjnych, na które i tak stosunkowo niewiele przybywa słuchaczy, zebrania większych nie urządziły.

Władze administracyjne wydały specjalne przypomnienia, że wiece w lokalach zamkniętych mają być w okresie wyborczym jedynie zgłaszane celem utrzymania nadzoru, by w razie potrzeby nie dopuścić do zajść i w porę interwenjować. Natomiast wiece pod gołym niebem mogą być organizowane jedynie za uprzednim zezwoleniem starostwa.

Żywot krótki, ale ciekawy

Łódź, 17. 8. — Stronnictwo Demokratyczne zorganizowane przez znanego do swych niezwykłych posunięć na arenie politycznej majora Lejezaka, egzystuje na terenie naszego miasta niespełna 5 miesięcy, a jednak narobiło już wiele wrzawy.

Przed niedawnym czasem (donosiłmy, że w Stronnictwie Demokratycznym nastąpił rozłam, z racji wyborów. Niejaki Teodorczyk wspólnie z działaczem Zenonem Cieślikiem wystąpił z partii, a ponieważ w myśl statutu stronnictwo „demokratyczne” rządzone jest na zasadach zgody niedemokratycznych, jednoosobowo przez naczelnika partii, przeto Teodorczyk przywłaszczył sobie tytuł naczelnika. Lejezak jednak nie zrezygnował z oporu. Zwołał główny sąd partyjny, który

postanowił Teodorczyka i Cieślaka wykluczyć z partii (choć już się sami wykluczyli).

Poza tem jednak zarząd główny Stronnictwa Demokratycznego wystąpił ze skargą przeciw Teodorczykowi i Cieślikowi o przywłaszczenie 300 zł z funduszy partyjnych, przywłaszczenie mebli, akt i innych rzeczy stanowiących własność partii.

Ponadto — jak się okazuje — prowadzone jest dochodzenie w innej sprawie, przeciw Teodorczykowi i Cieślikowi, oraz trzeciemu Leonowi Goldsztajnowi, który zbierał fundusze na partię i lokował do swej kieszeni. Stronnictwo Demokratyczne nie mogło się bez Żyda obejść, i na wstępie z tej racji ma nieprzyjemności. (k)

Wycieczkowiczów obili. Podczas wycieczki do podmiejskiej wsi Henryków grupa Łodzian została napadnięta przez pijanych parobków, którzy poturbowali dotkliwie kłami Stefana Kalczyńskiego i Kazimierza Szulca, których umieszczono w lecznicy. Policja w wyniku dochodzenia zatrzymała trzech sprawców pobicia, którym okazali się bracia Jan, Stanisław i Kazimierz Kamińscy z Henrykowa. (k)

Dwa dni świat przyniosły nowa serię krwawych zbrodni. Na torze kolejowym przy ul. Bocznej znaleziono zmasakrowane zwłoki jakiegoś młodego mężczyzny. Komisja śledcza ustaliła, że denat padł ofiarą zbrodni, gdyż na ciele jego widniały ślady rozpaczliwej walki. Prawdopodobnie nieznajomy, po zamordowaniu go rzucony został pod pociąg. Czynu tego zbrodniarza dokonali dla zatarcia śladów i usunięcia podejrzeń. — W nocy zaarrestowano kilku podejrzanych osobników, których umieszczono w areszcie przy wydziale śledczym. Przez całą noc odbywały się przesłuchiwania zatrzymanych. W godzinach wieczorowych 32-letni Jan Szychowski, przechadził ulicą Franciszkańską koło posesji nr. 91 i zauważył dwóch bijących się osobników. Chcąc ich pogodzić Szychowski podszedł i usiłował rozdzielić. Jeden z awanturników dobył wówczas rewolweru i strzelił do Szychowskiego, raniąc go w ramię. Widząc że ranny pada na ziemię awanturnicy rzucili się do ucieczki. — Onegdaj w godzinach przedwieczornych popełniono w domu przy ul. Świętokrzyskiej 21, na Placu Stoki, potworną zbrodnię. Podczas snu oszołomiony został 46-letni Stefan Józef Kubera, a następnie podcięto mu ostrą brzytwą gardło. Oprócz głębokich ran cieżkich gardła z uszkodzeniem krtań denat odniósł szereg ran głowy, zadanych tępem narzędziem. Jak się okazało, mordercą Kubery, był jego rodzony syn, 16-letni Eugenjusz, który w czasie snu uderzył ojca kilkakrotnie częścią szyny kolejowej w głowę, a następnie podciął mu gardło. Kubera od dłuższego już czasu żył z rodziną w niezgodzie. Ponadto zarzucano mu niemoralny tryb życia. Na tem tle doszło pomiędzy synem z ojcem do burzliwej rozmowy

Eugenjusz wykorzystał moment, kiedy ojciec jego pogrążony był we śnie, i popełnił zbrodnię. Kubera przewieziono w agonii do szpitala św. Józefa. Ojciec jego zaarrestowano i przekazano władzom śledczym.

KRONIKA SPORTOWA

Piłka nożna. W ciągu dwu ostatnich świąt w Łodzi do najważniejszych imprez sportowych należy bezsprzecznie zaliczyć mecz piłkarski o wejście do Ligi pomiędzy Ł. T. S. G. i Skoda, który zakończył się niespodziewanie wynikiem remisowym 3:3 (2:2) oraz mistrzostwa piłkarskie klubów robotniczych. Mecz o wejście do ligi pomiędzy mistrzem Łodzi i Warszawy należał do ciekawych i stał na b. wysokim poziomie. Obie drużyny grały ambitnie i wynik zasadniczo w zupełności odzwierciedlił przebieg gry. Bramki dla Łodzian zdobył Voigt 2 i jedna samobójcza, dla Skody Chencz, Gajczyk i Zbroja po 1. Sedziował p. Stepien. Publiczności około 2000. — Również na terenie okręgu łódzkiego w oba dni świąt odbywały się mistrzostwa Polskiej robotniczej w piłce nożnej na rok 1936. W mistrzostwach wzięło udział 6 drużyn a mianowicie z następujących okręgów: z Pomorza Bałtyk — (Gdynia), ze Lwowa — Lwów, ze Śląska — Tur (Szopienice), z Zagłębia — Skra (Częstochowa), z Warszawy — Ruch, (Brześć nad Bugiem) oraz z Łodzi Widzew. Drużyny były podzielone na dwie grupy. W poszczególnych grupach grano tylko po jednym meczu, następnie mistrzostwie grup tylko rozegrali ze sobą finałowe spotkania. Wszystkie mecze przytem odbywały się w skróconym czasie 2x35 minut. W Piotrkowie częstochowska Skra zwyciężyła Tur szopienicki 3:0, w Koluszach ten sam Tur zremisował z Lwowem 1:1, w Łodzi — Bałtyk pokonał Ruch z Brześcią 3:1, oraz łódzki Widzew 2:1, w Pabjanicach — Widzew zremisował z Ruchem 2:2, oraz Lwów zwyciężył Skrę częstochowską w stosunku 2:0. Tytuł mistrza na rok bieżący przypadł gdyńskiemu Bałtkowi.

Boruta zwycięża Ł. K. S. i Sokół. Odbyły trójmecz lekkoatletyczny pomiędzy zespołami Boruty (Zgierz), Ł. K. S-u i Sokola przyniósł w rezultacie sensacyjne zwycięstwo drużynie prowincjonalnej, która w ogólnej punktacji zajęła pierwsze miejsce osiągając 74 pkt. przed Ł. K. S-em 67 pkt i Sokolem 50 pkt. Zgierzanie posiadają w swoim zespole kilku świetnych zawodników a w szczególności sprinterów, którymi powinny nasze władze lekkoatletyczne specjalnie się zainteresować. Wyniki: techniczne poszczególnych konkurencji były następujące: bieg na 100 mtr. — 1 Marjusz z Boruty w czasie 11 sek. przed kolegą klubowym Polńskim, 40) mtr. — Polński w czasie 53.2 przed Mundem Ł. K. S. 53.5, 1.500 mtr. — Wróblewski Ł. K. S. 4.33.3 przed Tomczakiem (B) 4.34.7, skok wzwyż — Maciaszczyk (Sokół) 1.70 mtr., przed Podluckim (B) 1.65 mtr., skok wdal Bliński (B) 6.34 mtr., przed Maciaszczykiem (B) 6.23 mtr., dysk — Błaszczak Ł. K. S. 35.47 mtr., przed Lindnerem (S) 33.87 mtr., oszczep — Grubert Ł. K. S. 48.05 mtr., przed Bobińskim Ł.K.S. 47.13, kula — Grubert 11.50 mtr., przed Maciaszczykiem 11.42, — sztafeta 4x100 mtr. Boruta w czasie 46.1 sek. przed Ł. K. S-em 47.5 sek. Organizacja dobra. Publiczności dużo.

KRONIKA MIEJSCOWA

Ubezpieczalnia wypłaca. Jak to podaliśmy, w związku z redukcjami pracowników Ubezpieczalni Społecznej kilkunastu zredukowanych wniosło skargi do Sądu Pracy o zasądzenie należnych sum z tytułu odprowy, a nawet wypowiedzenia. Jak się dowiadujemy, w kilku sprawach ubezpieczalnia na drodze dobrowolnych rokowań zawarła układ, gdyż i tak proces byłby przegrany. W wyniku ugody pretensje zredukowanych czterokrotnie zmniejszono o niewielkie sumy. (k)

Echa pożaru u Wrenkla

Łódź, 18. 8. Komisyjne badanie pogorzeliskowe fabryki Wolfa Wrenkla przy ul. 11 Listopada 98 wykazały, że pożar powstał wskutek zapalenia się łożyska przy maszynie na oddziale szarpalni. Dalej stwierdzono, że otwory powietrzne („lufciki”) w oknach były urządzone, a jedynie wskutek paniki i gwałtownego rozszerzania się ognia, robotnicy nie wykorzystali ich dla swego ratunku, uciekając wszyscy na dach.

Wobec tego stwierdzono, że administracja fabryki za wypadki winy nie ponosi.

Z pośród ciężko rannych robotników tylko jeden, a nie czterech, jak prasa żydowska podawała, zmarł. Mianowicie zmarł Józef Pisarek, członek Stron. Narodowego. Pozostałych 6 znajduje się w szpitalu na kuracji i niema żadnych obaw o ich życie, a stan zdrowia poprawia się. Dwóch pozostanie kalekami.

Dając zarobek Żydowi, przyczyniasz się do pozbawienia chleba i pracy tysięcy Polaków!

KRONIKA POLICYJNA

Pod kołami pociągu. Na przejeździe przy ul. Janiny wpadł po pijanemu pod pociąg 35-letni zdun Ignacy Marszałek, przybyły z Ostrowa Wlkp. w celach zarobkowych do Łodzi. Wskutek wypadku Marszałek poniósł śmierć na miejscu, a po przejeździe pociągu znaleziono zmasakrowane zwłoki.

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i, w, z, a = każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tem 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 024, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10,30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 10,15.

1. DCMY - PARCELE

Kamienice
domy, wille, majątki, gospodarstwa, młyny, tartaki, wiatraki, poleca tania Bloch, Poznań, Al. Marcinkowskiego 15. zd 76 452

Dom
rynku, skład, maszynem zabudowaniem, ogrodem okazynie sprzedam powód rodzinny, Jarcocin, Marszałka Piłsudskiego 22, restauracja. zd 78 125

Dom
Krotoszyn w centrum ze składem na piekarnię tania sprzedam. — Oferty Agencja Kurjera Poznańskiego, Krotoszyn. n 16 277

Kupię
dom większy, ze składem lub bez i ogrodem w dużej wsi kościelnej, gdzie jest przystanek kolejowy lub autobusowy. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 78 905

2. PIENIĄDZ

5 000,—
na uzupełnienie kupna domu I hipoteka, recyzyje, wysoki procent państwową posadę. Oferty Oredownik, Poznań zd 78 470

6. OZENKI

Handlarz
kawaler, lat 30, szuka żony gospodarnej. Oferty Oredownik, Poznań zd 78 699

7. SPRZEDAŻE

Sprzedam
motor 8 HP tania Meyzowa, Kościan, Gostyńska. zd 77 982

Zaraz
sprzedam dom w rynku, miejsce na dobry interes. — Zgłoszenia Agencja Oredownika, Kobylin. n 16 226

Kotły
do paszy, bielizny, wiadra, garnki, porcelana, sprzęty kuchenne, tania sprzedaje Józef Wejćka, Międzychód. n 16 250-1

1 000 samochodów
rozczepionych używane części, podwozia mleczarskie, opony najtaniej w firmie Autosklad Poznań, Dąbrowskiego 89, telefon 46-74. dg 23367

Sprzedam
dom nowy, maszynowy, 3 pokoje kuchnia, morga ogrodu. Łojewski, Wiesznia, Szosa, Gnieźniewska. n 15 654

Gościniec
kolonijka, sala, zabudowanie pierwszorzędne, wiośce, bez konkurencji 5 000,— wpłaty 1 500,— Nowak, Poznań, ul. Kramarska 15. zd 78 711

Piekarnia
nowa 7 ubikacji, przedmieście Poznania, ogrodem, cena 12 500, wpłaty 8 000,— „Rekomendacja”. Poznań, Podgórną 6. zd 78 781

103
buraczanej 20 kilometrów od Poznania, zabudowaniem, inwentarzem, wpłaty 8 000,— przyjęcie amortyzacji. „Rekomendacja”. Poznań, Podgórną 6. zd 78 780

10 MAJĄTKI

Gospodarstwo
pieczędziesięciomorgowe buraczanej, okolicy Baku, inwentarzem, żniwanami, bez ciężarów 15 tys. sprzedam, Poznań, Kramarska 15. zd 78 707

Dwadzieścjadwie
morgi żytniej, zabudowanie maszynowe, prywatne, bez ciężarów, 4 500,— wpłaty 3 000,— sprzedam Nowak, Poznań, Kramarska 15. zd 78 706

Ośmnaście
morg pszennej żytniej, żniwanami, zabudowanie maszynowe, prywatne, blisko Poznania 10 000, wpłaty 6 000,— Nowak, Poznań, Kramarska 15. zd 78 705

Czterdzieściszęść
morg pszennej, drenowanej, inwentarzem, zabudowanie maszynowe, blisko Poznania 10 000, wpłaty 6 000,— Nowak, Poznań, Kramarska 15. zd 78 704

18. DZIERŻAWY

Piekarnia
od właściciela, hurt drożdży 3 000 mieszkańców do wydzierżawienia Adres wskazuje Oredownik, Poznań zd 77 918

Rzeźnictwo
urządzeniem, elektr., mieszkaniem mieście powiatowym, główna ulica od zaraz do wydzierżawienia, Ag. Kurjera Pozn., Międzychód. n 16 249

7 morg
pszennej wraz mieszkaniem, 32,— miejscem wydzierżawie zaraz. Kaplan, Rudki, poczta Miłostaw pow. Września. n 16 276

Ogrodnictwo
16 morg, miasto powiatowe, zabudowania maszynowe, 12 lat 1 500 wydzierżawie, Ratajczak, Poznań Skarbowska 18. zd 78 742

Gospodarstwo
55 morg ziemi pszennej, zabudowania maszynowe, ogród spiesznie wydzierżawie. Pankiewicz, Poznań, Wielkie Garbary 42. zd 78 808

23. ROZMAITE

Akuszerka
udziela porad, dyskrecja. Łódź, Zeromskiego 54, telefon 132-36. n 16 121

25. SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenie drobnych

b) Inni

Zrozpaczona z braku pracy
z charakterem, godna zaufania, domatorka. Loszukuje posady samodzielnego prowadzenia domu samotnej osoby. Zna również pracę biurową. Miejsce obojętne. Spieszne zgłoszenia Oredownik, Kalisz, Sukiennicza. „Warunki skromne”. ng 16 280

Mistrz rzeźnicki
z kartą rzemieślniczą, z dobrą praktyką poszukuje posady. Zgł. Oredownik, Poznań zd ng 16 204

Dla
uczni szesnastoletniego, pragnącego się wyuczyć piekarstwa poszukuje miejsca nauki. — Łaska, we zgłoszenia agentura Oredownika, Leszno. ng 15 594

Młynarz
samodzielny, kawaler poszukuje posady. A.Kasprzyk, Kaczanowa Września. zdg 78 656/7

Pomocnik młynarski
młody z bardzo dobrymi świadectwami przymie posadę celem uzupełnienia się w zawodzie oraz zapoznania się z młynarstwem półwysokiem. Łaskawe zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 78 909

Młynarz
kawaler, lat 24, kilkoletnia praktyka, obezany wszechstronnie maszynami młyńskimi, parowymi, poszukuje posady zaraz lub później w młynie parowym, motorowym, wodnym. Również obezany z obsługą motoru. Seweryn Fręsko, Rosko, pow. Czarnków. zd 78 787

Złóże
500 złotych kaucji bankowej za stałą posadę woźnego, inkasenta Oferty Oredownik, Poznań zdg 78 869/70

WĘGIEL-KOKS-DRZEWO
HURT
Juljusz-Kazimierz Gotthard z Lasów Państwowych
Modrzejów
Firma G. LISSNER-S-cy.
ŁÓDŹ, ulica Łaska 5 — telefon 151-19
Własna bocznica — Ceny konkurencyjne
DETAIL

programy radiowe

OGÓLNOPOLSKIE

Środa, 19 sierpnia.

6.30 audycja poranna: 11.57 sygnał czasu; 12.03 program lokalny; 13.45 audycja dla dzieci: „Dzieci na podwórku” — w opracowaniu Tadeusza Markowskiego (z Poznania); 16.00 koncert w wykonaniu zespołu salonnego Pawła Rynasa 17.00 trio Polskiego Radia (z Warszawy) i Janusz Nowak — bas (z Poznania); 17.50 „Anegdota z życia Heleny Madzińskiej” — wygl. dr. Stefan Pance (z Katowic); 18.50 poradanka aktualna; 19.00 koncert w wykonaniu malej orkiestry R. P. pod dyrykcją Zdzisława Goźnińskiego z udziałem Wandy Wermińskiej (sopran); 20.30 „Z wędrówek po prowincji”; 2.45 dzień wieczorny; 20.55 poradanka aktualna; 21.09 VI audycja z cyklu „Utwory Fryderyka Chopina w wykonaniu słynnych artystów”. Wykonawca: Alfred Cortot (płty); 21.30 Śląsk e pieśni ludowe w opracowaniu Jerzego Haralda wykonyw z tow. Iorlan, kwartet męski „Silesia” (z Katowic); 22.00 „Co mówi Europa o minionej Olimpiadzie” — feljeton; 22.15 wiadomości sportowe; 22.25 koncert w wykonaniu orkiestry Tadeusza Sereyńskiego (ze Lwowa).

KRAJOWE

Środa, 19 sierpnia.

Warszawa — 12.03 skrzynka rolnicza; 12.23 muzyka programowa (płty); 18.00 poradanka społeczna; 20.00 „Słynne symfonie” — III audycja (płty); 23.00 muzyka taneczna (płty).
Toruń — 12.03 recytacja prozy: Fragment „powieści „Chłopi”. Wł. Reymonta; 12.23 z popularnych oper (płty); 14.30 orkiestra taneczna i chór rewersowy — (płty); 15.30 wiadomości rolnicze z W-wy; 18.00 „Santowice — perla Wisły” feljeton; 18.19 utwory skrzypcowe w wyk. El. Moriciego (płty); 20.30 „Słynne symfonie”, III-a audycja (płty z W-wy).
Lwów — 12.03 „Pisa akademja” — feljeton; 12.23 „Dla rozrywk.”

(płty). „Program na dzisiaj” oraz „pare informacji”; 14.30 koncert życzę: 15.30 wiadomości gospodarcze (z Warszawy); 18.00 Słwa reum; 18.05 Ballady i pieśni ludowe w wykonaniu Stefanii Frischowej (sopran). Pizz fortepiano Irena Łopczyńska; 18.25 „Prawdą i fałszywą nowocześnieść koolety” — feljeton; 20.00 skrzynka techniczna; 20.15 muzyka lekka z płyt.

Wino — 12.03 skrzynka rolnicza (z Warszawy); 12.23 romantycy niemieccy (płty); 15.30 codz. odginek now.; „Dobry księżyc” J. Londona; 15.35 życie kult. miasta i prowincji; 15.43 z rynku pracy i ruch statków (z Warszawy); 18.00 muzyka lekka z (płty); 20.00 koncert życzę (płty); 22.21 płyt.

Katowice — 25.03 chwilką społeczną; 12.10 wiadomości bieżące; 12.23 muzyka (płty z Warszawy); 13.15 koncert życzę (płty); 14.13 wiadomości zielkowe; 15.30 „Nudna świętka” — poradanka; 18.00 „Jak zainicjowały powstańców strzelać” — opowiadanie Józefa Pajaka; 18.15 koncert solistów (płty); 20.00 „Zagłębie Dąbrowskie ma głos...”

Kraków — 12.03 „Proszym do mikrofonu”; 12.23 Lauri Volpi i Aureliano Pertile solowali. (płty); 14.30 lekki koncert wokalnoinstrumentalny (płty); 15.30 wiadomości gospodarcze (z Warszawy); 18.00 poradanka dr. Adama Bara (z recytacjami fragmentu z omawianej książki); „Pacyfizm w powieści” (z a manganie książki F. A. Ossendowskiego „Dziękuję z pod miota”); 18.15 recital śpiewaczy Ryszarda Gruszczyńskiego (baryton), akompaniuje Wacław Geizer; 20.00 „Słynne symfonie”; III audycja (płty z Warszawy); 21.00 VI-a audycja z cyklu „Utwory Fryderyka Chopina w wykonaniu słynnych artystów”. Wykonawca: Alfred Cortot (płty z Warszawy).

Łódź — 11.00 południowy koncert z płyt p. t. „Rozmaitości muzyczne”; 12.03 orkiestra Marka Webera (płty); 12.23 muzyka (płty z Warszawy); 15.27 łódzkie wiadomości giełdowe; 15.30 wiadomości gospodarcze (z Warszawy); 18.00 „Łódzkie audycje kitarce”.

racie”; „Wiersze Jaminy Chrościolewskiej”; recytuje Juljusz Lissowski; 18.15 muzyka popularna (płty); 18.35 koncert reklamowy; 22.20 muzyka (płty).

PROPONUJEMY LAMPOWICZOM

na środe:
17.00 Paris PTT. Koncert orkiestrowy. 17.05 Praga. Muzyka lekka. 17.18 Mediolan. Recital skrzypcowy.
18.15 Moskwa (WCSPS). „Rusalka” — opera Dargomyszińskiego (fragm.) Bruno. Utwory fort. Beethovena. Bratislava. Recital fort. 18.30 Berlin. Recital śpiew. japończyka Joszi Fujiwara 18.55 Budapeszt. Węgierskie pieśni lud z tow. ork. orkiestrowej.
19.00 Königszwst. Ludowe pieśni i tańce. Moskwa (Kom). Utwory Rimskij-Korsakowa. Glazunowa i Liadowa. M. Ostrawa. Muzyka lekka. 19.05 Ryga. Melodie operetkowe. 19.20 Praga. Muzyka cyzańska. 19.30 Wiedeń. Koncert rozrywkowy. 19.35 Moskwa (Kom). Pieśni i tańce celtyckie.
20.00 Radio Paris. „Podróż muzyczna do święcie”; Bruksela flam. Utwory Honczera. Kopenhaga. Tańce ludowe. Anglia (Reg. Progr.) Muzyka taneczna. 20.10 Bukareszt. Recital skrzypcowy. 20.25 Anglia (Nat. Progr.) Koncert symf. z Queens Hallu. Utwory Bacha. 20.30 Paris PTT. Koncert symf. z Vichy. Sztokholm. „1000 i jedna noc”. 20.50 Berlin. „Muzyka Narodów”. Königszwst. „Tańce z całego świata”.
21.00 Strasburg. Koncert wieczorny. 21.45 Bukareszt. Muzyka salonowa. 21.50 Anglia (Reg. Progr.) Koncert symf. z Queens Hallu. Utwory.
22.10 Wiedeń. „Tańce z całego świata”. Anglia (Nat. Progr. Muzyka. 22.15 Praga. Muzyka taneczna. 22.30 Berlin. Muzyka lekka i taneczna. 22.35 Anglia (Reg. Progr.) Muzyka taneczna. 22.45 Radio Paris. Muzyka taneczna. 22.50 Budapeszt. Muzyka salonowa.
23.15 Radio Paris. Muzyka lekka. 23.25 Wiedeń. Muzyka wiedeńska.
1.00 Berlin. Koncert po północy.

Pea-Krem
utrzymuje świeżość cery w każdej porze roku
R. Barcikowski S. A. Poznań
ng 15 931/8

Technik dentystyczny
pracujący w zlocie (lane, ciągnione) kauczuku szuka posady od zaraz. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 78 910

Robotnik narodowiec
emigrant z Francji, bez środków do życia poszukuje jakiegokolwiek pracy. Oferty Kurjer Pozn. zdg 78 104/5

100—200,—
kaucji wstawie na posadę stróża, inkasenta, magazyniera, woźnego lub inna, mam lat 27, Stanisław Lebiada, Nowawieś 33, poczta Wronki. zdg 78 708/9

27. WOLNE POSADY

Pododdział
Radom poszukuje kierownika Polaka. — gwarancja na towar. Centrala Polskiego Przemysłu Łódź, Traugutta 9. ng 16 164

Pododdział
Piotrków poszukuje kierownika Polaka. — gwarancja na towar. Centrala Polskiego Przemysłu Łódź, Traugutta 9. ng 16 163

Fryzjerka
z wodną, żelazkową potrzebna 15 zł tygodniowo, utrzymanie. Posada stała. Gdynia, 10 Lutego 39. ng 15 620

Uczeń
rzeźnicki pozamięscowy zaraz. Poznań, Chwaliszewo 50 — 7. zd 78 897

Węgiel-Koks-Drzewo
Juljusz-Kazimierz kowalski sosnowe, dębowe, Modrzejów odlewniczy w szczapach do cent. ogrz. i rąbane
n 15 124
H U R
SEWERYN SZCZYGIELSKI
R ul. Rokicińska 28 (plac 2) — tel. 144-93
T Ceny niskie, własna bocznica, dost. własn. kołmi
DETAIL

MEBLE
wszelkiego rodzaju najtaniej kupisz w Zakładzie Stolarskim L. Lewandowskiego, Łódź, ul. Brzezińska 25/27. a 15103

Cukiernia CARLO
Sala Palmowa, najmlsze miejsce spotkań. Pierwszorzędne wyroby cukiernicze. Odziemnie koncert, wotki i czwartki dancing. Ceny niskie. Łódź, ul. Piotrkowska nr. 87, tel. 243-65 Sala Palmowa 243-63. ng 15 799

FARBY, LAKIERY, POKOSTY lniane, terpentyny i t. p.
poleca:
G. KUNST i Ska Centrala Farb, Łódź, ul. Główna 22, tel. 124-95
P. P. Malarze otrzymują rabat. ng 16160

Humor zagraniczny

== Cóż ci powiedział lekarz, gdyż mu oświadczył, że ja cię przysyłam?
== Zażądał honorarjum zgóry.

Co futro = to Edmund Rychter = co palto = to Edmund Rychter = co ubranie = to Edmund Rychter, Poznań, Ostrów Wielkop.

OREDOWNIK Centrala: Poznań, św. Marcin 70. P. K. O. Poznań 200 149
WYCHODZI CODZIENNIE Z DATA NA DZIEŃ NASTĘPNY
Telefony centrali: 40-72, 14-76, 83-07, 44-61, 35-24, 35-25
W niedziele, święta i późnym wieczorem: 35-24, 40-72
Redaktor odpowiedzialny Andrzej Trella z Poznania. — Za wszystkie wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Redakcja w niezamówionych redakcja nie zwraca.
Przedpłata: miesięcznie przy 7-miu wydaniach tygodniowo z odbiorem w agenturach 2,35 zł. Za odosłaniem do domu odpow. dopłata. Na pocztach i u listonoszów miesięcznie 2,34 zł, kwartalnie 7,01. Poczta przyjmuje zamówienia tylko na 6 wydań tygodniowo (bez poniedziałkowego). — Pod opaską w Polsce 6,00 zł 6 wydań tygodniowo. — Zamówienia pocztowa należy uskutecznić do 25. każdego miesiąca w urzędach pocztowych lub wprost w centrali Oredownika.
Nakład i członki: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna, Poznań, św. Marcin 70.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w składaniu, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odeszkodowania.
Ogłoszenia i reklamy: Na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie 4-lamowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr., na stronie 2-giej 50 gr., na stronie wiadomości lokalnych 100 gr. nadwyżki. Drobne ogłoszenia najwyższej 100 słów, w tem 5 nagłówkowych (drukowanych tłusto); słowo nagłówkowe 15 gr., każde dalsze słowo 10 groszy. Za różnicę między zestawem a wysokością ogłoszenia, powstała wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada. Ogłoszenia są płatne zgóry.

FRANCUSKA POWIEŚĆ ROMANTYCZNA

287

Pomimo to często bywała w teatrze na występach aktorki za owym niewytłumaczonym popędem, który pcha mężczyzn i kobiety w pobliże swoich wrogów.

— Czyż mogłabym być kiedyś taką głuptaską, która dała się skusić przyrzeczeniom owej kobiety, która widziała niebo w błyskotliwym świetle sceny! — myślała, goniąc wzrokiem Coriolisę.

— Nie zmieniła się ani trochę — dodawała głośno.

— Aktorki nigdy się nie zmieniają, o ile się ich nie widzi w świetle dziennym, — odparł Estmere: — przypatrz się pani tej osobie przez lornetę, zanim pani wyrok swój wyda.

Mira spojrziała przez szkła, trzymała je długo przed oczyma, aż wkońcu odwróciła się.

— Głowa trupia pod maską róż i lilij, — rzekła: — a jednak, jak jest urocza jeszcze ta kobieta.

— Wzrusza panią niejako.

— Tak, bo gdym ją pierwszy raz widziała, chciałam zostać aktorką.

— Pani! Aktorka? Niepodobna!

— Gdyby wiedział! — pomyślała, spotykając poważny, jasny wzrok tego człowieka, którego bóstwem była bezwzględna prawda, dla którego fałsz i bałamuctwo były grzechami nie do przebaczenia.

Na dworze noc była zimna, ciemna i dżdżysta.

Pod koniec drugiego aktu przybył jakiś wędrowiec, który przez całą noc i dzień błąkał się po ulicach w pobliżu teatru.

Wędrowcem był Bruno.

Stał. Jakis marynarz, kolega z lat młodych, spotkał go i przestraszył się jego oplakany wyglądem. Ze współczuciem jął mu towarzyszyć jakkolwiek Bruno nie życzył sobie tego.

— Co chcesz uczynić, Bruno? — pytał z trwogą, gdy rybak szykował się do wejścia wraz z innymi na spektakl w rześście oświetlonym teatrze.

— Ach, to ty jesteś, Royallé? — szepnął Bruno zmęczony. — Czy łodzi są gotowe? Musisz pójść bezemnie, ona dotąd nie powróciła do domu.

— Ależ my nie jesteśmy na wybrzeżu, — odparł Royallé: — Jesteśmy w Paryżu, a to miejsce nie dla ciebie.

— W Paryżu, w Paryżu? — powtórzył Bruno: — ona zawsze chciała pojechać do Paryża. Może ona tu jest? I tłoczył się do drzwi.

Rzucił srebrną monetę na tacę i rwał się naprzód. Royallé, rad nie rad, musiał iść za nim.

Blask światła, odgłosy muzyki, lśniąca złota i kolory ogłuszały niejako i oślepiły Bruna. Stał wśród tłumy, w którego środek się przedostał. Jego wysoka, szczupła postać odstraszała wszystkich.

Na scenie była wspaniała scena leśna z wodospadami. Białe ubrane rusalki pluskały się w falach, a ukwiecone dziewczęta tańczyły dokoła.

Rybak z Riwjerj patrzył zdumiony na ten barwny obraz.

Z tylnego tła, pełnego kwiatów wozu, wystąpiła smukła postać kobiety w srebrzystym stroju. Jej złote włosy opadały rozwiewnie po jej ramionach. Coriolis wyglądała tak jak w wiosnie swej młodości, gdy dziewczęcym głosem śpiewać zaczęła.

Jej pieśń została przerwana dzikim okrzykiem.

— To ona! — zawołał rybak z rozpalonym wzrokiem, z wyciągniętą ręką i z ochryplym oddechem. I susem dzikiego zwierza skoczył od rzędu do rzędu aż na scenę.

Coriolis zamilkła. Zbrodnicza twroga zamglila jej oczy. Stała bez ruchu przed człowiekiem, którego zbaczęciła, podczas, gdy współgrających i publiczność zdjęło okropne przerażenie.

— Magdziuś! Magdziuś! — zawołał Bruno: — jesteś w raju i zapomniałaś o mnie? Czy tak?

Jego postać skurczyła się, nogi odmówiły mu posłuszeństwa, chwiał się i wpatrywał się w nią.

Hałas, jaki się wkońcu wszczął na widowni, nie doszedł do jego ucha. Widział tylko kobietę, którą przez ty-

le lat szukał bez ustanku i która cofała się przed nim całą drżąca.

Ta świadoma winy trwoga w jej oczach przenikała go jak ostrze sztyletu. Rozsądek powracał mu niejako. Podniósł głowę, spojrzął na tłum przed sobą, to znowu na nią, na tę twarz, która zbliżona nie miała ani uroku, ani młodości i zrozumiał, że nie jest w raju, lecz w piekle.

Ślepotą połowy życia została przełamana i olśniło go straszne światło. Objął ją, spojrzął jej w oczy i odrzucił ją z dzikim okrzykiem od siebie.

— Tyś już nie moja! Masz tylko jej postać, djabliczo! — syknął. — Coś uczyniła z tamtą istotą, którą kochałem? — Gdzie jest ta czysta dusza, którąm ubóstwiał?

Stał przez chwilę wyprostowany, jak człowiek, któremu zadano cios śmiertelny, na jego twarzy leżał majestat niewysłowionej rozpady, poczem z okrzykiem złamanego serca chwycił się rękoma za głowę i runął na ziemię. Gdy go podniesiono — nie żył!

Royallé pośpieszył na scenę i zajął się zwłokami kolegi.

— To była jego żona, tamta pani, to jego żona, — wybąkał.

Dreszcz przeszedł znowu tłumy, które, skamieniałe z trwogi, śledziły przebieg zajścia na scenie.

Coriolis znikła.

A wśród wrzawy, oburzenia, wśród zgrozy wypełnionej po brzegi teatru chwiała się najdumniejsza kobieta jak trzcina, smagana wiatrem, i wyciągała błagalnie swoje ręce do tego, który siedział przy niej najbliżej.

— O, niech mnie pan stąd wyprowadzi, — szepiała, — wyprowadź mnie pan, błagam. Kiedyś słyszałam tę historję tych dwojga i nie mogłam się dopatrzeć w tem żadnego występu.

Hrabia Estmere pośpieszył wypełnić życzenie księżnej.

Bez wyrzutów sumienia

Podczas gdy zwłoki majtka złożone zostały w pewnym małym domku, Coriolis, strojna w brylanty, siedziała w swoim pokoju; jej twarz miała barwę popiołu, jej oczy jak szklane patrzyły przed siebie, jakgdyby spostrzegły widmo, ale pomimo to wszystko była zdecydowaną grać dalej.

I jej myśli zajęte były przeszłością. Widziała zielony brzeg morza na południu, widziała wodę, błyszczącą w słońcu, widziała skały z oliwnymi drzewami, mirtem i aloesem; w dali tu i ówdzie wznosiły się palmy. I widziała dziewczeczkę piętnastoletnią, o ślicznej, różowej buzi, zasluchanej w miłosne wyznania jednego majtka pod cieniem czołna i ze śmiechem wdziwiającej jedwabne chusteczki, korale i mały złoty krzyżyk.

Widziała chatkę na skalistym wybrzeżu Riwjerj, gdzie młoda kobieta z rozgoryczeniem nudy targała swe złoście, włosy, myśląc o tem, jak dalekiem jest życie od morskich wertepów, aż wkońcu zerwała naszyjnik z koralu, dar męża, którym już także była przesycona, jak nim samym i ziarnka pojedynczo rzuciła do wody.

„Zostaje — odchodzę, zostaje — odchodzę”, powtarzała na wzór Gretchen.

Widziała maleńkie dzieciątko, śpiące w kołysce, a siedemnastoletnia matka pochylała się nad niem, ucałowała i odeszła.

Upadła róża

Późną wiosną Paryż był weselszy, niż kiedykolwiek.

Obcy monarchowie zwiędzali miasto, festyny szły za festynami, parady wojskowe podniecały gawiedź.

Jadąc przez ulice miasta, piękna księżna Lira została wstrzymana pełnym galopem kawalerji, śpieszącej na manewry na polu Marsowem.

Księżna z uśmiechem spojrziała po tłumie. Oko jej spostrzegło Tricotrina. Po raz pierwszy w życiu wzrok jego spoczywał na niej z poępną wymówką i dotkliwą wzgardą.

Wesoly jej śmiech zamarł, twarz jej spochmurniała, ciężki niepokój za-

Jeszcze późno w nocy siedział w samotni swego pokoju, a myśli jego cofały się ciągle w przeszłość.

Scena, której był świadkiem, na nowo otworzyła mu dawno zasklepioną ranę. Tragedja na scenie przywiodła mu przed oczy tę chwilę, w której odkrył występki swojej żony.

W owym dniu jesiennym, kiedy to Tricotrin przyglądał mu się z powojem, rana była zaledwie od kilku lat zagojoną. Pomiędzy owym czasem a dzisiejszą chwilą leżała długa przestrzeń publicznego życia. Zdradą była pogrzebaną w zapieczętowanych kartach jego młodości, palący ból hańby został złagodzony przez balsam zaufania, jakim naród go obdarzył.

Ubóstwienie, z jakim kochał kobietę, która go zdradziła, oszołomienie pierwszych chwil ich związku, długo przytłumiona świadomość, że ta piękna istota była bez ducha i rozumu, poczciwość, która mu zabroniła urazić jej jedną bodaj wymówką, uczyniła dlań katastrofę jeszcze dotkliwszą, gdy wypadek odkrył mu jego hańbę i gdy w rabusiu czci swojej poznał własnego najemnika.

Wszystkie te rzeczy stanęły mu teraz przed oczyma, jakgdyby wczoraj zdarzyły się dopiero. Śmierć Bruna powołała do nowego życia wszystkie te wspomnienia.

Prawo zwróciło mu wolność, zdrajca przepadł, świat ani myślał przypominać mu smutną historję jego dawnego życia, ale on sam mógł tylko chwilowo zapomnieć.

A teraz, teraz wiedział, że znowu pokochał.

— Czy ja powinienem udęczać się miłością? — mówił sam do siebie. — Zdradziła mnie za młodu, teraz, gdy się ta zjawia, może być to dla mnie gorszem daleko! Czy straciłem zmysły, że pozwalam sobie na takie roje-
nia?

„Gérant postara się, ażeby dziecku nic złego się nie stało”, — pomyślała, próg przestępując i uciekając, jak można było najspieszniej.

Wszystkie te obrazy, wszystkie te sceny stawały jej w pamięci, gdy strojna w brylanty siedziała w swej gotowni, a muzyka uwertury z sali teatru rozmarzająco wdzierala się do jej okna.

Żal, wyrzutów sumienia ta lekko-myślna kobieta nigdy nie znała. Zdobyla sławę i skarby, nosiła drogie kamienie, podarowane jej przez królów, słyszała huragan oklasków, jakich nie szczędzili jej oczarowani słuchacze, szła przez życie ze śmiechem i weselem i panowała jak monarchini.

Dopiero tego wieczora usłyszała znowu szum morza hen, na południu, teraz dopiero doleciał jej ucha głos tego, co zmarło.

Z zewnątrz wdzierał się do niej ogłuszający hałas, ona nie słyszała go wcale, słyszała tylko muzykę Śródziemnego morza, które hen, na dole, opiókiwało brzegi.

Publiczność wzywała ją niecierpliwie. Musiała pójść na scenę.

Podniosła się z trwogą i zgrozą w oku, jakgdyby miała taniec duchów przed sobą.

Hałas na widowni stawał się coraz głośniejszy.

Weszła na scenę. Na ustach miała już zwykły swój uśmiech.

częła się kłaniać na wszystkie strony.

Ponad nią, w szeregu okazałych will, stojących po obu stronach drogi, mnóstwo widzów wypełniało każdy balkon i każde okno dla zobaczenia przejazdu dworu, wojska i wspaniałych ekwipażów.

Na oknie bezpośrednio nad nią otulona w jedwabie i koronki opierała się kobieta, ciekawie przyglądająca się widowisku.

— To Coriolis! — odezwało się kilka głosów z tłumy.

Coriolis, bawiąca się bukietem białych róż, spostrzegła pojazd księżnej.

— Te konie są daleko ładniejsze, niż moje, — pomyślała aktorka, której ambicją było zawsze prześcigać w blasku arystokrację.

Z jej ręki wypadła jedna róża, a wiatr zaniósł ją na kolana księżnej. Ta spojrziała, a przekonawszy się, skąd róża pochodzi, odrzuciła ją z odrazą.

Coriolis spostrzegła ruch odrazy, z jaką jej róża wyrzucona została, i wyraz gorzkiej nienawiści względem dumnej kobiety błysnął jej w oczach.

Oddziały jezdnych przejechały, a powóz podążył za niemi.

Coriolis odeszła od okna, zgarnęła włosy z czoła i przejrzała się w lusterku ręcznym.

— Nienawidzę ją, nienawidzę tę kobietę! — szepnęła, odrzucając lusterko, które rozprysło się w kawałki.

Pytania i odpowiedzi

W domu, w którym kiedyś mieszkała matka Rozalja, znajdował się teraz mały sklep z rzeźbami z kości słoniowej.

W tym dniu po wielkiej uroczystości wojskowej właściciel sklepu zdziwił się niezmiernie, gdy spostrzegł przede drzwiami powóz i damę, która wysiadła z niego.

Wytowna dama weszła do sklepu, wybrała tuzin gotowych wyrobów i położyła za to dwa rulony złota. Swój zakup doręczyła lokajowi, czekającemu na dworze.

— Czy mieszka w tym domu jeden pan, który się nazywa Tricotrin? — spytała w końcu.

— Tak jest, łaskawa pani.

— Może pan będzie tak grzeczny i każe go do mnie przywołać.

Snycerz skinął na żonę, ażeby poszła.

Po upływie paru minut wróciła z oświadczeniem, że pan Tricotrin zaraz przybędzie.

Snycerz i jego żona usunęli się do sąsiedniego pokoju.

— Czy pani zdarzyło się co złego? — zapytał, powitawszy księżnę.

— Ach, pan sądzi, że tylko w takim wypadku przypominałabym sobie o panu? — Ale ja zasługuję na tę drwinę. Chociaż nie, nie złego mi się nie stało. — Byłam, byłam świadkiem owego niebezpieczeństwa, jakie panu groziło w studni, i nie mogłam się potem uspokoić. — A wczoraj — pan tak surowo spoglądał na mnie; uczułam na nowo całą swoją winę względem pana i przyjechałam tu prosić o przebaczenie.

— Tu nie potrzeba było prośby. Ja oddawna przyrzekłam pani, że przebaczam jej każdy grzech względem siebie. Ale czy ta wizyta nie jest nieostrożną?

— Ta ostrożność jest tylko bezwstydnym, niedznem samolubstwem — bąknęła. — Ale tu niema żadnej obawy. Moi służący są przyzwyczajeni do odwiedzania przeze mnie tego rodzaju pracowni dzieł sztuki i nie wezmą mi tego za złe. Za złe, mój Boże! że to śmiem wypowiedzieć w tym domu, w którym żyłam, przygarnięta przez pana, jakgdyby pańska bezgraniczna dobroć dla mnie była występkiem, z którym ukrywać się trzeba.

Pomimo takiego wyznania, z goryczą odczuwała wspomnienie, że kiedyś musiała żyć pod tym ubogim dachem z jałmużny tego człowieka.

Gdyby mu to mogła odplacić w jakikolwiek sposób, gdyby swoją winę mogła okupić najhojniejszemi darami, ale odważyć się na taką propozycję ani nawet na myśl jej nie przyszło. Wiedziała, że on przyjąłby to za najbrutalniejszą obelgę.

(Dalszy ciąg nastąpi)

